

…muno

…rs [illegible]

DÆGRA-STYTTING

Edur

CHRISTELEGAR Umþeiking-AR

Af

TIJMANUM

Og Hañs

Hattalage.

Skrifadar

Af

Herra Steine Jonssyne/

Sup. Hool. Stiftis.

ANNO 1719.

Og a sama Are Þrycktar / Af

Marteine Arnoddssyne.

Formaale til Lesarans.

EG meina eg tale ecke Ortet-
stelega/ þo eg seige/ ad Tij-
menn sie of-stuttur fyrer þa
Froomu og Gudhræddu/ enn
of-langur fyrer þa Ogudlegu. Þeir
Gudhræddu verka sijna Saaluhialp mz
Agg og Otta : Þr eru sijþelldlega aang-
raader þess vegna/ ad þr hafa ecke giort
medann þeir høfdu Tijmann / so margt
Gott / sem þr voru skylduger ad giora.
Þeir Ogudlegu reikna sig Oluckulega /
og kalla sinn Tijma of-laangsamann/þeg
ar þeim bregst fra bølvada þrij-Eining/
sem er/Fijsn Holldsins/ Girnd Augnanna
og Drambseme Lijfernesins. Hver
Madur hefur noogann Tijma z Dægra
stytting/ ef hann færde sier hta i Nyt/ so
sem Syriade. Þo hann hefde ecke alltijd
þau lijkamlegu Verkenn z Hondum/ mæt-
tu samt Þanckarner z sa inre Madurenn
hafa noog ad giora / ef hann ihugade h
epter þvi/ sem Þorf er a/ z þ Epterþom
ande f

ande/ so sm̄ Naudsyn er til. Alldrei kūnū vier neina betre Dægra-styttting ell þa / þegar vier þeinkiū til hūs sm̄ Eij-ma z Dægur hefur giort. I þessu høfū vier noog ad giora / so vier fordo unst Ydiuleysed. Guds Siø Augu (a) kuña vorū Augum audvelldlega ad giefa þa Sioon / mz hverre vier faūn lited/ i hvad dim̄ū Mirkrū vier erū stadder / og meigū hrædast fyrer þvi ad Drottenn upp lætur sijn Augu yfer þessū (b). Hvert þr hafe Riett pramgeinged/kuña þr þa fyrer utan Gler-Augu ad sia og skoda. Vorar eigen Synder kuña ad hallda oss fra þvi ad vier sieū Ydiusauser. Þær eru Yfertrodsla Logmalsins: Bolvadur / seiger Moyses z St: Pall/ sie hver sa Madur/sm̄ ei blijfur i ollu þvi/ sm̄ skrifß ad er i Logmals Bookeñe / so hñ giore þad (c) (d) / Þetta hafa Meñ a med an̄ Tijmeñ er ad athuga/ z þeinkia sig um̄/hverneñ þr kyñe tilkomande Straff

)(2 ad

(a) Apoc. 5. v. 6. (b) Job. 14. v. 3. (c) Deut. 27. v. 26. (d) Gal. 3. v. 10.

ad umflyja. Ad vier kynnum hia þvi ad sleppa/ þarþ Tijma til/ z so verdur Tij men oss alldrei oþ-lmngur: Og Forgeingelegheit allra Skiepna / giefur ammint oss um þ / hvernen vier eigum Tijman og Dxguren ad skykka. Sa gamle Adam er ecke en nu olldungis daudur i Molldenne/ Root Syndarennar er en nu epter aþ þssu Trie. Med þvi aller Nluter hlioo sa ad þorganga/byriar þier/ þu Christen Madur / ad giæta þess / hvert þu þer þegar þu stadnæmest ecke leingur i Ver olldenne. Nier verdur Manneskiunne mar gur Þwnge uppalagdur / hvern hun (mæ skie) giefur bored eirn Dag edur tvo / en kann þo traudlega ad vallda honum til Leingdar. Athuga Tilstand Saalarennar epter Daudann/ so heþur þu meir en miked/ Jæ/ meir en þu kannt ad giæra. Marger eru kallader/en þærer vtvallder (c) / og þvi kann i einu stuttu Registre ad verda skriþud Manntals Book Guds Barna. Nvert þitt Nafn er þar teiknad

(c) Matth. 20. v. 16.

taknad / kan þyn eigen Samviska ad seigia þier. Laat þier þar þ umhugad vera / (eg seige en nu / a medan þu hefur Tyman) ad gæta ad þvi / sem til þyns Fridar heirer. Þitt Hws forsorgar þu Umhyggiusamlega / so ad Lykamen þæe i þvi syna Nægiu / z þ sem hm er naudsynlegt. Þu Guds Barn / hugsa þu z þine Sæl þyrer Heimile / so ad hun hafe þ / þegar þu epter þin Dauda kant ecke leingur þyrer hene Umsorgun ad hafa. Marger hafa Skin Gudlegs At hæfis seiger Postulen Paulus / 2. Tim. 3. Kosta Kapps a ad þin Guds Otte sie ecke neitt Glæru-Skin / helldur fullkomen Vera Gudhrædslunar i þine Sal u. Þegar þu ert ad Ydia þta / hefur þu nooq ad giora / z nooga Dægrastytting. Laat sem jafnan klyngie þyrer þyn um Eyrum þesse Ord: Þu mætt eige hier dan af Rædsmenskú hafa (f). Rædsmensku þynu Hwse: þu skallt deya. Þa minntu sig hvad þig bressur / og merkia

ad

(f) Luc. 16. v. 2.

ad Tijmenn er stuttur / z mą ecke Onit samlega þorsoomast. Þar kiemur eirn Dagur / a hveriū vier hlivotū Reigning skap ad giora / af þvi / hvølijka Forstødu vier hopū veitt hier voru Nwse / þa mun verda sm eitt Skamdeige / opstutt ad svara til alls þess er Vorþ gioreft. Nu er Tijme til ad stijga uppa Fialled Nebo / og skoda grandvarlega þ þyrerheitna himneska Canaans Land. Þar þaū vier eitthvad þ ad sia / sm kañ ad uppvekia vor Hiørtu til þess ad kieppast þangad. Gänged Guds Børn i giegnū Jordanar Flood Tæraña z Yoraneteñar : Bygged Drottne eitt Alltare i ydrū Hiørtū : Offred hm þar a heitt Breñefoorn Bæna og Yferbootar / Gi haþed þier eina heilaga z heilsusama Dagra-Styfting. Þeinked uñ þ / sm hier epter mun yþer ydur koma (g) / so mun ydur þta hid Nalæga vel ad Nall de koma / z so hafed þier wtvaled med Maria þ besta Nlutskipte / sm ecke skal fra

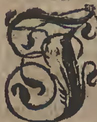
(g) Prov. 32.

Fyrsta Vmþeinking
Af
VPPHAFENV.

Prov. 1. v. 7.

Otte DROttens er Vpphaf Vitskunar.

Vpphafe skapade Gud Himen og Jørd/ Gen. 1. Hier er talad um Vpphaf ÞJMans / en ecke Ei-lijfdarennar / sem ei hefur nockurt Vpphaf nie Enda. Þar sem Vpphaf og Ender i Guds Þioonustu verda ecke samhlioodal være betra ad hafa ecke byriad / en illa

endad. Ádur eñ þu byriar nockud/ so spyrstu fyrer/og ádur eñ þu giorer nockud / haf þu Rád vid/ seiger Syrach / Cap. 13. v. 20. Þessa Reglu hallda allþæster/ z þess vegna kalla þeir i marg kalldá Villu. Þad mætte vera eirn mikill Heimskinge / sem ecke kiñe eitt hvad ad uppbyria: Eñ til luckuleg var Endaliktar þarf Forstand og Visku. Eg vil uppbyria og fullkomna þad/ seiger DRottiñ (a) : og þvilykt tilheirer hañs Magt alleinasta. Meñ erner byria marga Hlute / eñ Endalikt þeirrar Vppbyriunar stendur ecke i þra Hende. J þvi fyrsta Kaste Teningsens faum vier ecke alltiafnt uppa hañ þad vier kioosum. Hver Deilur upphefur/er lyka sem sa er uppryfur fyrer Vatnenu Dykis Gardeñ/ seiger Salomon (b) hvern hañ kañ ecke so audvelldlega aptur ad bæta. Fæster eru þeir/ sem hugsa um̃ þvilykt/ flester eru fliooter ad hefia og uppbyria eitt edur

cñad /

(a) 1. Sam. 3. v. 12. (b) Prov. 17. v. 14.

afiad/ sem þeir vilia giarnañ ecke hafa heirt edur sied/ þa þess Endalikt er komeñ. Vier høfum Þørf a stoorre Framsyne / i øllum vorum Athøfnum oss forsiallega ad hegda. Mørg Sok er i fliootu Vmþeinkingarleyse hafeñ / sem halltrar a Footunum/ ædur eñ hun er wtkliæd ordeñ. Þeir Fæturner sm̃ i Dag gieta bored Lykamañ / kuña a Morgun ad vera lamader / edur ølldung is brotner/ og verdur so Gaungu-Madureñ ad liggia Ofær a Strætenu. Hvad opt er hid fegursta Skin i Vppgaungu Soolareñar/ eñ ad Kvøllde þickt Dim̃vidre? Sa sem stendur i Dag/ kañ ad vera falleñ a Morgun. Eitt miked Efne / þarf med mikillrar Rædslagunar. Þad er hægt ad giøra Skullduna: eñ opt Ohægt ad betala hana. Pharao upphoof brædlega ad ofsækia og ellta Israels Folk/ og liet þad eckert tilvanta sem til Vpphafs þeirrar hñs praktigu Reisu var naudsynlegt: Þad var og brædlega wtgiort um̃ hañ / og

 alla

alla hans Filgd. Og hañ sem med hønum so hofmooduglega byriar / kañ opt eckert ad framkvæma nema sialfs sijns Fordiørfun og Skada. Ein hraust Hønd kañ vel ad draga Sverded wr Balenu: eñ hvert hun hefur Stirk ad beriast med þvi til Leingdar / skyllde sa sem i Bardagañ vill ganga i Vpphafenu Jhuga. Eirn vijs Madur byriar so eckert Efne/ ad hañ giøre ecke ad þvi hvørneñ Endalikteñ vill verda. Bestu Saker fa ecke alltijd gooda Endalikt/ þvi sijdur þær Vondu. Marger a medal þeirra Christnu hafa byriad gott Vpphaf/ Eñ færre af þeim skilest vel ad Lokunum vid sitt Verk. Þeir hafa uppbyriad i Andanum / eñ fullkomnad i Holldenu (c)/ Þar fyrer byriast Guds Doomur a sialfs hus Hwse / til ad hefna a þeim / hvetra Endalikt hefur ecke vered sem Vpphafed. J Guds Nafne hafa þeir ødlast þa heiløgu Skijrn: J heñe hafa þeir byriad og

(c) Gal. 3. v. 3.

og giørt Sattmaala vid Gud: eñ/þleire af þeim slijta hañ midt i Nlaupe sijña Lijfsdaga / og enda hañ i Sattmaala Satans og sijns eigeñ Nollds.

I Neideñe/ og þegar Vatn Nørmungaña geingur iñ ad Saalufte / byria marger fromer ad verda: eñ þar a epter hetra þeir sig ecke / so sem þeir høfdu uppbyriad/ hvad og skiede Jsraels Folk fordum Daga (d)/ og þar fyrer hætter Gud vid ad veita þeim sijna Hiastod / þangad til þeir fiña eitt nijtt Upphaf þeirra Olucku / hveria þeir fyr alldrei wtendad. Af Guds Alfu er a hver ium Tijma Hialpeñ til Neidu/ þeim sem gott Upphaf byria/ og vilia þad so enda. Sa sem hid gooda Verked hefur i ydur uppbyriad / hañ mun þad og fullenda/ seiger heilagur Paulus. Eñ þad skiedur ef vier sialfer støndum ecke Gude i Veige/ til vorrar eigeñ Olucku. Þeñañ Dag kuñum vier ad hafa vel uppbyriad. Nu er vor Skyllda a Kvølld

(d) Judith. 4. v. 14.

tijmanum / ad lijta til Baka / til þess
Vegar / a hverium vier hofum fram-
geinged / og gixta ad þvi hvert Morg-
untijme Dagsens svarar nu riettelega
Kvolldtijmanum i Jdkun Gudhrædslun-
ar. Jeg trwe hia allmorgum finnest
hierwti eirn Stoorbrestur : Enn hann kann
ad bætast / med Kvolld-Jdran og Apt-
urhvarfe til DRottens. Gud wi-
rietter sijna Hønd bæde Kvolld z Morg
na. Gydingar hoofu sinn Sabbath ad
Kvollde. Ef vier og a Kvollde þessa
Dags / byrium ad hvijlast af ollum vor
um Syndsamlegum Verkum / og helga
Gud i vorum Hiørtum / og illa byriad
Dagsens Upphaf / med eirne sanre
Kvolld-Jdran ad enda / hefur Gud ecke i
Minne þad Vonda sem vier hofum
giort / helldur mun hann framveigis minn-
ast vor i Nædenne. A þvi Vonda i
Verolldenne verdur eingenn Ender. Eitt
Skij uppstijgur skiffelldlega yfer annad /
og ein Olucka bydur annare heim : enn
ad hun snerte oss ecke / og eckert Slis

nalæge

nálæge sig til vors Heimkiñis / vilium vier epter gott Upphaf / vorre Vinvend an stadþastlega fraṁhallda / so mun Gud upphefia ad þrelsa Israel af ollu þvi hinu Vonda.

II. Umþeinking

Aþ TIMANUM.

Rom. 13. v. 11.

Tijme er upp ad riisa aþ Svefnenum.

SA breiter vel / sem Tijma og Tækeþære riettelega athugar. Storkþugleñ under Himnenum veit siñ Tijma / Ein Turtildwþa / Tranañ og Svalañ þormerkia þeirra Tijma / nær þær skulu aptur koma (a). Maureñ tekur Bara a Sumartijmanum; Handverksmadureñ

(a) Jer. 8. v. 4.

a Deigenum: Kaupmadureñ a Markadenum (þad er a þeim Tijma/ a hverium Varañ er til sølu). Akurmadureñ giæter ad þeim rietta Sædtijma: Skipherrañ ad Vinde og Vedurætt. Gudhrædder taka Vara a siñe Saluhialp. Ep Smidureñ slær ecke straz Jarned medañ þad er heitt og gloande / giører hañ þad Forgiefins/ þegar þad er ordid kallt. Þad sem i Dag er/ verda Meñ ad athuga. Skoñ er ad þvi ad vijsa Gude til Morgundagsins/ og skiooka so a Frest Tijma sinnar Saluhialpar. Þier Ogudleger/ lætid af strax i Dag ad syndga: Nu i Dag er Tijme Nadareñar: J Dag erud þier lifande/ a Morgun kuñe þier ad hafa mist Tijma og Tækefære/ z vera færder til Eilijfd areñar. Þegar þier erud þar komner/ þa er ecke ad fiña Tijma Apturhvarf sins. Guds Tijme hlijtur vel ad athugast/ Ep þad er ecke giort/ so lijdur hañ burt. Giefed Giætur ad Tijmanum a medañ Tijmeñ er/ añars hliooted

þier

þier Tijmans Forsoomun ad græta um̃ alla Eilijfþd. Þar er eingeñ dijrmætare Hlutur til eñ TJJmeñ/ og eingeñ helldur særlegre/ Hañ burthleipur skindelega og vier med honum. Þad sem missest kañ med TJJmanum ad þiñast aptur. TJJmeñ og Lijfed kiemur ecke nockurn Tijma aptur. Lijfed burtlijdur sem eirn Reikur: TJJmeñ leider Lokßins epter sig Eilijfþdena. Sæler erum vier/ ef vier brwkum so TJJmañ/ ad vier høfum oss Fagnadarrijkrar Eilijfþdar ad vænta. Ecke bera øll Wijntre af sier Wijn beren/ helldur þau alleina sem hirdt er um̃ a riettum TJJma. Aller Hluter hafa siñ TJJma (b). Marger meina ad þeir hafe noogañ TJJma: Þeir Wijsustu kvarta um̃ þad ad hañ sie ofstuttur. Langañ Weg kuñum vier ecke ad ferdast a stuttum TJJma. Vier høfum eina Langferd fyrer Hendum fra Jørduñe til Himensins. Hvad vel giørum vier þa/ ef vier forsoomum ecke TJJmañ um̃ eitt Augnablik/ ad brwka

(b) Pred. 3. v. 1.

hañ riertelega? Eyrn Dagur hefur Toolf Stunder: Hvad fliootl lÿda þær i burtu? Þegar Kvølld er komed/ er þvi gooda Dags-Verke loked. Dageñ hefur Gud Skapad til Erfidesens/ Nootl ena til Hvÿldar. Dagur vors Lÿfs a ad afreka oss eitt vært Kvølld i Grøfeñe. Ef vier a Deige Lÿfsens hirdum ecke um̃ vort Verk/ munum vier lÿtels Verd laun wr Bÿtum bera. TJmeñ mÿnkar þvi meira sem vid hañ eikst. TJme vors Lÿfs eikst under eins og þad þverrar. Þvi leingur sem vier lifum / þvi færre eru epter vorer Dagar til Daudans. A hveriu einu Augnablike kortast Frestur Lÿfsins. So ættũ vier ad skicka oss a vorum Tÿma / ad ecke lÿde eitt Augnablik/ an þess/ ad vier eitt hvad Nitsamlegt fyrer vorar Sæler/ edur fyrer Guds Søfnud og vorn Næunga wtriettum. Ef vier a Deige og Nootlu brwkum fioorar Stunder til Bænareñar: Priar til ad neita Matar og Drickiar/ Tÿu til Erf

idis

idis i vorre Kallan/ Sie til Svefns og Nysldar/ þa høfum vier þeim tuttugu og fioorum Stunduñ/ sem ad giora Dag og Noott/ oss vel i Halld komed. Eff hvad marger brwka Tijma z Stunder/ meir til hiñs Jlla/eñ þess Gooda? Hvad marger eru þeir / sem ecke þeinkia um̃ þad/ ad þeirra TJJme hlijtur Enda ad hafa? Þeir Ottast ecke fyrer Guds Hende/ firr eñ hun er of þwng ordeñ yfer þeim: Þeir hugsa ei til nockurs Veikleika firr eñ þeir leggiast nidur i Banasængena/og ecke helldur til Daud aus firr eñ þeir fara til Helvijtis. Saññ arlega er TJJmeñ sa allra beste Fiesioodur/ sie hañ ecke hafdur til neins/so er hañ eingu nijtur: Þo vill sa / sem hañ hefur giefed einhvern Tijma/kref ia af hønum Abata/ þa hñ helldur siñ Reikning: Erfidū þar fyrer vel i vorum Christeñdoome medañ oss er Tijme giefeñ/ svo vier faaum þegar TJJmañ þrijtur/ Nadar Verdlaun af Gude i Eilijfdeñe/ Þar til hiælpe oss øllum

Fodur:

Fodurleg Myskunseme Guds/fyrer For-
þienustu JEsu Christi/ Amen.

III. Umþeinking Af ARENU.

Psalm: 90. v. 4.

Þusund Ar eru fyrer Drott-
ne/sem sa Dagureñ/ ed i gicer
ummleid.

ALL vor ARr skiptast i þriar
Parta: J Barndoomeñ: J
Þrosska Alldureñ og i Ellena:
Til Elliñar komast þeir far-
stu. Það Attatugasta AR/ verdur vel
flestū nu sialldañ faled (a)/ z það Hun-
dradasta eñ sijdur. Flester deyia ádur
eñ þeir haþa byriad riett ad liþa/ og ád-
ur eñ þeir hafa valla hálfnad sijn Ar/
hlioota þeir vid ad skilia. Það eru þriu

Ora

(a) Psalm. 90. v. 10.

Vid med hvorium allt Hlaup Manlegra Lijfdaga ma winnalast : þad fyrsta er Nu/ þad anad þa / hid pridia Sijdarmeir. Hvad Sijdarmeir skal vera / stendur alleinasta i Guds Vallde. Nu er sa besta Tijme til ad giera þad hid Gooda. Ef vier lꜳtū oss til Hugar koma/ hvad leinge vier hofū lifad/ og hvad mꜳtt Gott vier hofum framkvæmt/ ma oss verda þad eirn hrædelegur Hlutur/ ad vier a Tijmanum/ sem er sa allra dijrmætaste / hofum ongvum dijrmætum Siood safnad fyrer Saalena/ helldur hofum Tijman/ þan Gud hefur oss giefed/ forsoomad og Onytt. AR Barndoomsins eru wtendud i Gaaleise z Fæviísku (b)/ Eñ Gud umlijdur þad giarnañ (c)/ Jafnvel þo oss byrie med riettu ad fordast Heimsku Vngdoomsins/ og sieum skylduger ad bidia Gud Daglega med David/ DRottiñ miñstu ecke a Synder miñar Æsku (d). Eñ hvad vilium

(b) 1. Cor. 13. v. 11. (c) Act. 13. v. 18.
(d) Psalm. 25. v. 7.

vilium vier seigia til um̃ AR vors Pro-
ska Alldurs/ A hverium eingeñ Ovitska
kañ oss meir til Niksdar ad vera/ z ein-
geñ Barndooms-Nattur kañ oss ad hiaal
pa. Fyrer blestum geingur pad so/ sem
Meñ seigia: Pvi elldre peir verda/ pvi
verre og pvi Neimskare verda peir. A
pessum vorum Proska Arum gieba sig i
Lioos marger Misgiorningar/ sem vier
høfum i Vngdoomenũ af Frjvilia edur
Mootþrooa bramed i gegn vorum For-
elldrum: Margar Yfertrodslur/ sem
bevijsa pad uppa oss/ad vier ab Skalbs-
Poottu høfum giort/ verr eñ vier viss-
um/ og pañ Skilning/ sem Gud hafde
oss giefed/ tamid og vanid til pess Von-
da. Pad er noog/ ad vier høfũ a peim
um̃lidna Tijma Lijbdagaña lifad i O-
heilsusomu Ohoofe / seiger Petur/ 1.
Pet. 4. v: 3/4. Og hvad vel giorum
vier/ eb vier i Tijma lætum af Illt ad
giora/ ædur eñ pau græu Næreñ vaxa
a oss i Ellene/ hver ed lijteñ Krapt med
sier hebur nockud Gott ad verka. Nvort
pau

þau epterkomande AR/ giora off Grœ-
hœrda / edur voret Dagar þiolga hier
epter/ er Ovifft. Pad er fullkomlega
vifft/ad oll AR hafa um̃ ſider ſin̄ En-
da/ og vier eigum aller Von a einu A-
R E/ ſem ongvan̄ Enda heþur. Ad þ
mœtte verda off eitt eilÿþt þagnadar Ar/
hofum vier Naudſyn ad lÿta til vorra
um̃lidena ARA. Hvad morg AR
hofum vier a Bake/ an Avaxta Tru-
arenar og Gudrœkelegs Lÿþernis? Fÿ-
kiutrenu/ ſem Lucas ſkrifar um̃ i 13.
Cap: var hlÿþt i þriu Ar / ſo þad var
ei fyrer þeff Avaxtarleiſe upphoggvidſ
helldur beded epter þeff Betran: Hvort
vier fœum ſo langan̄ Freſt til Yþerboo-
tar / er Ovifft. Þad er þar fyrer O-
hultaſt/ nu ſtrax a þeſſare Stundu/ ad
hafa Vm̃ſorgun þyrer þvi epterkoman-
da Tÿfenu. Eitt AR heþur Toolþ
Mœnade: Hver Mœnadur ſÿna viſſa
Daga. Vier hliootum a þeim ollum/
og allſtadar/hvar hellſt vier erum/nock-
ud ad giora/ og þad ſvo/ ad vier kun̄um

off

oss a Daudastunduñe þar vid ad huggas. Eitt AR pilger vdru a epter allt þang ad til þad sijdarsta ARed kiemur. Med Vppgøngu ARaña stijgum vier nidur i Grøpena/ og hardla naudsynlegt er vier latum oss þad til Hugar koma/ ad vier/ þa AR vorra Lijfstunda eru wke/ mun- um straungañ Reigning hlioota ad giø- ra ap Forsoomun vorra ARa og Tij- ma i Verølldeñe. Þo vier missum Guds Naad/ þa kuñum vier hana medañ Tijmeñ yperstendur / aptur ad vdlast : Eñ þegar Tijmeñ er wke/ þa er og wke øll Von Saalnhialpareñar/ sm a Naad artijmanum hepur vered þorsoomud. Elleñ gledst ap þvi sem a Vngdoms Arunum hefur vered vel giort/ og sa sm liper sparsamlega i Æskuñe / kañ þar af ad hapa Not i Elleñe. Ep vier viltum a Himnum hia Gude lifa eilijf- lega/ er øllu framar Naudsynlegt/ ad vier øll Ar vorra Lijpdaga a Jordufle søpnū þvi/ hvers vier sijdar meir þurpū. Hver sem piñur Brest hia sier i þessu / hañ

hañ borge aptur Gude þau Areñ / a hverium hañ hefur illa edur jdiulaust lifad / med alvarlegre Ydran og Yfer-boot. Nia Gude eru alltjd opnar Dyr Nædareñar: og þo ad vier komñ seint / verdum vier samt iñtekner / ef vier hof-um þad med oss ad fæera sem vier skulũ / hvert ad er eitt hiartañlegt Ydrunar Angur / og fullkomlega ætsett Boot og Betran. Medañ Tjmeñ yfer stend ur eru ecke oll AR hvert odru lijk. Sum giefa litla Avexte / oñur meire. A hveriu hellst ARe / sem vier komum til Guds / niootum vier Avaxta sañar-legrar Ydranar / sem er Fyrergiefning Syndañá / og Gudleg Nad og Myski-unseme: Nia honum eru oll AR Frelsis-Ar / ef þau eru hia oss Yferbootar-Ar og Dagar. Þad er Nad þess all ra hæsta Guds / ad þesse Dagur burt-drijfur þa dimu Noott. Vier vilium hier epter ganga i Liooseñu / so sem a Deige / og burtreka oll Synda-Mirk-ur fra voru Hiarta. So munu vor epte

erkomande AR / og þesse Dagur / sem i Dag er / verda oss ein Blessunar Tijd / og vier aller / þegar vor AR endast / munum þa af Einglum Guds pærdet verda i þa sælu Eilijfd.

IV. Umþeinking.

Ap
VORENS.

Lopkvæd: 2. v. 12.

Vored er komed.

Dr Mooder Jordeñ hefur tvis svar a Are Klæda Skipte / þad gioter hun ecke nema Vor og Haust. Marger af heñar Sonum og Døtrum lijkrast þeñe ecke i þessu / helldur brwka Nijbreitne Klædaña þvi nær Daglega: eñ salldeñ umbreitest þad Vonda til þess, sem Gott er. Vid þañ gamla Synduña Sidvana er optast halldeð. Kroppureñ tekur a sig stundum þessa / stundum adra

adra wivortis Mind: eñ Hiartad er me
sta Part vondt/ so sem pad hefur ædur
vered. A VOrtimanum (fierdeilis i
ødrum Landum) prijda Meñ Kirkiurn-
ar med Bloomstrum / allt ad Hornum
Alltaresins (a). Mustere sijns Hiarta
gleima peir; so verda pau Mustere/ sem
af Grioote og Torfe eru giørd/ i Vird
ingu høfd / eñ Mustere Sálareñar
vanvirdt. Eingeñ porsoomar Bloom
stur Maj Mánadar/ peir bera giarnañ
hid ytra Brum og græna Kvistu / (b):
po iñvortis sie ecke nema Pirnar z Pistl-
ar/ giefa peir sig lijted um: samt ætte po
pad Iñra ei sijdur eñ hid Itra prijdt ad
vera. Par pyrer er pad naudsynlegt /
ad so sem vier høfum hingad til dæed
Syndeñe og fra pui hinu Vonda / ad
vier med Jørduñe/ hver a VOreñ aptur
so sem lifnar og ung verdur / endurnÿ-
unst og i øllum Dygdum/ er Gude pock
nast lifande verdum. Pegar VOred
kiemur er sa kallde Vetur lideñ / Lopted

(a) Psalm. 118. v. 17. (b) 2. Macc. 10. v. 7.

og Jørdeñ taka þa til ad verda Vørm ad Nÿu: Skylldugt er þad / ad Mañeskiañ/sem er aþ Jørduñe/ sie ecke leingur kølld i Elskuñe til Guds/helldur heit i breñande Kiærleika til hañs / hver ed sÿner heñe daglega sÿna Elsku/ og veit er heñe svo margfallda Velgiørninga. Þegar JEsus a VOrtÿmanū iñreid i Jerusalem/ hiuggu sumer Blom-Kvistu aþ Triænum/ og dreiþdu þeim þyrer hñ a Vegeñ (c) / þo ecke vilie aller giøra slÿkt hid sama/ verde samt sumer til þess vor a medal ad medtaka JEsum med soddañ Hætte / og prÿdum vorar Sæler med nÿbloomgudum Greinum Gudhræd sluñar. Þvilÿkt Herberge mun hñ sñ er Kongur Dyrdareñar ecke þyrerlÿta / helldur þar iñe taka sier eina þægelega Gisting: og hvad þarsæler erum vier þa/nær vier faaum hid tÿra i vorū Hiørt um þvilÿkañ Giest ad hÿsa. A VOrtÿmanum taka Bloomstureñ til ad vtspringa a Eikunum. Þad er vor Skyllda /

(c) Marc. 11. v. 8.

da / ep vier vilium i Guds Alldenigarde Avaxtarsøm Trie verda / og ødlast þa fullkomnu Bloonigan þess eilijfa Sumars / ad vier berum hier i Tijma ap oss þa Lijfsins Avexte / sem Gude eru þæge leger. Kuñe þar nockud hia oss sem Gude er Ogiedþellt ad spretta / þa er nu Tijme til ad uppræta þad. Þad sem vier missum vegna Guds / og til þess ad ævinna Himnariijke / er alldrei opmiked: þar til er alldrei opmiklu kostad. Ef vier berum hier nyja Bloomkviste eins kostgiæþelegs Christeñdooms / bæde i Hiartanu og Høndunum / munum vier bera Palma-Trie Sigurviñingar med øllum Avøxtum a Himneskre Bloom gunar Tijd eilijfs Lijþs. Himen / Jord og allt hvad Lijþ og Anda heþur / syna a sier Fognud a VOrtijmanum. Sie hañ nu vegna Blijdu Tijmaña / sem þo skioott Enda taka / so stoor hier a Jørduñe / hvad miklu meir skylldum vier þa pagna vegna þess / ad oss er giefeñ beirn Vegur til þess Oendañlega og

 Eilijþa

Eilsfa. Fyrst Nimenen sem borgeing ur er so bagur / Hvad miklu fegre mun sa nyie og Oborgeingelege Nimen sidar meir verda ? Sie þesse Jardarenar Klædnadur so bloomlegur / hver þo einasta af Laufe og Grosum er giordur / Hvad miklu bloomlegra mun Hiartad verda / nær þad listelegasta Bloomstur i Saron og Lilian i Dalnum / JEsus / þar inneplantast ? Hvad so skie meige / byriar oss fyrst ad friofga vorn inra Nugskots Akur / med hverskonar Christelegum Dygdum. Jorden syner oss daglega þessa Atferd. Latum oss þar byrer kappkosta ad vor inre Madur mætte hafa hier wti lyktast / so ad bæde hans Fegurd og Ilman / yrde Gude eitt Sætleiks Offur. A þessum Arsins Tyma so sem endurlifnar hver Madur af þeim heilsusama Blæ Loptsens / hveriu ef vier girnust ad vor Niortu lykiast skule / verdum vier fyrst / wr þeim allt Synd aña Mistur ad burtrÿma / og ef vier giorum þad / mun vor Yferboot skiootañ

Avoxt

Avoxt bera/ og heilagur Ande i Sal-er vorar / þa eitt siñ mistu Rettlætis Prijde aptur mñræta. VOrdsggeñ hefur ad soñu stoora Krapta / hvertet Mañeñ endurnæra. Guds Nadar Regn hepur po langtum stærre: Hiner voxva Lijkamañ/þesser Salena. Sof-num þeim þar fyrer i Tijma/ so ad vier kuñum þar af sijdar Not ad hafa til eirnrar fagrar Bloomgunar a þm̃ him neska VOrtijma i Eilijfdeñe.

V. Umþeinking Af SUMRENS.

Luc. 21. v. 30.

Merked ad nu er i Nánd Sumared.

Rased/sem er grænt ad Morg-ne Dagsins/ kañ ad vera folk orded þa Kvollð er komed. Þad

a Sumrenu bloomgast / visnar a Vet-
rinum. Eirn lytill Vindur kañ ad þeik
ia Bloodunum af Trianum/ og svipta
Bloomstreñ allre þeirra Prýde. Þvi sm̃
Sumared uppþefur / kiæfer Veturen
nidur. Øll Lucka Veralldareñar/ er
þvilijkre Vmbreitingu underorpeñ. Sæ
Oguðlege bloomgast opt sem Laurberia-
Trie (a). Nueitla þig ecke par a/ Mis-
undtu honum ecke þessarar tijmalegrar
Giede. Nañ grænkar sm̃ eitt Gras (b)/
er stendur i Dag/ z a Morgun dettur wt
af þyrer Liæmum. Nañs Vppgangur er
Vegsamlegur/ eñ hañs Endalikt Vid-
urstiggeleg. Nañ bloomgast um̃ Stun-
darsaker (c). Þegar þad er wte/ verd-
ur hañ burtkastadur. Skruggurnar
sla til Gruña þær stærstu Eikur. Þeir
sem i Verolleñe mest bloomgast/ kuña
i Helvijte mest ad breña. Þad skiedur
siallðañ/ ad ecke drage eitthvørt Sky
yfer/ þegar sw tijmañlega Lucka skijn
sem

(a) Psalm. 37. v. 35. (b) Psalm. 92.
v. 8. (c) Sap. 4. v. 4.

sem fegürst. Þad Svikaþulla Fugla-Tijm alls þess / sem Forgeingelegt er/ heþur mørgum komed i þañ helvijtiska Elld/ þra hverium þeir heþdu kuñad ad sleppa / heþde þeir i saññarlegre Guds-hrædslu bloomgast a medañ þeir liþdu i Heimenum. Jonas Lundur bloomgad-ist þliootlega/ eñ vijsnade lijka a lijtillre Stundu. Marger eru bloomleger hier i Heime/ sem Grased a Sumartijmanū/ Þeir haþa i þessu Lijfe sijfellt Sumar: Eñ eg er hræddur uñ / ad epter þetta kome yþer þa eirn eilijfur kalldur Vijsla-Vetur i Helvijte. Marger eru þeir/ sem kosta Kapps a ad þeirra Lucka bloomgest sem mest a þessum forgeinge-lega Tijma. Þo þetta kuñe ad skie: Ɔ hveriu eru þeir þar fyrer betre / þegar þeir sem añad Trie med Bloodū og Roo-tum kollkastast? Þær Vidargreiner/ sem þau minstu Blod hafa / gieþa opt aþ sier hina bestu Avexte. Þad er Tried hid þægelegasta/ sem ecke vex yþer sig/ helldur vel bloomgast: Þri þleire Blod

 sem

ſem þad hefur/ þvi færre og mætulegre Avexte kañ þad af ſier ad bera. Sier-hvør mæ læta ſier þad linda/ ef hañ er ecke aldeilis eirn þurr Kviſtur/ og þo hñ ſie þad i þvi/ er hñs Tijmañlega Luckú æhrærer/hlÿtur hñ þad ad lijda. Hallde hañ ſig i ſijnum Chriſtendoome riette-lega/ kañ hañ þad eckert ad ſkada. Paulus plantar/ Apollo vøkvar: Eñ Gud er ſæ ſem Avøxteñ giefur. Þoott þad/ er eg hefe plantad og vøkvad hier a Jørduñe/ kuñe mier ecke ad gagna/ & allt mitt Erfide verde til einkis/ mæ eg læta Gud fyrerſiæ/og giøra þad er hañ vill. Jeg mun þo fiña Skiool og Skugga: Verde þad ecke under þeim ſtooru Triænum/ þa ſamt kañ þad ad verda under þeim miñe. Þo eg ſitie ecke i Skioole frra hæ-bloomgudu Triañ/ ſkal eg læta mier linda ad vera med Guds Hiørd wti hañs almeñum Naga. Vilie þad ecke helldur læta mier/ og eg hafe þar øngva gledelega Sumar-Tijd/ ſo vil eg vera þad eg er og Gud

vill

vill mig vera lata. Ef Jorden hefur ecke viliad lofa mier ad bloomgast a henne/ mun eg hafa þvi beitre Lucku a Himnum. Sæ grœne Grasana Litur a Sumartijmanum/ er Jmind Vonarenn ar. Jeg vona epter Himneskre Bloomgan a medann eg hier life/ mun og hall da þeirre traustre Von/ nær eg dei. Kunne eg ecke ad bæda mig i grœnum Gras haga a Jordunne/ kann eg þad eflaust ad giora a Himnum. Þo ad Sool Luck unnar skijne hier ecke inn i mitt Hws/ mun Sool Riettlætesins mier skijdarmeir/ þvi begre Byrtu giefa. Þo Soolenn gan ge hier under fyrer mijnum Augum/ mun eg þar lijta Augabrwn Morgunrod, ans (d). Sa sem hier hefur fyrer Aug um Mannana vered sem eirn þornadur Kvistur/ mun þar hia Gude bloomgast Eilijflega (e). Vier vilium kosta Kapps a ad standa i Bloomgan Gud ræknennar/ bæde Sumar og Vetur/ z ad Guds Otte/ sem Grased a Sumrenu/

fare

(d) Job. 3. v. 9. (e) Prov. 3. v. 9.

þare alltijd hia oss varande/ so ad Gud verde dyrkadur/ Sæleñ halldе sijnu Lijfe/ Næungeñ verde stodadur. Þeir sñ hier so bloomgast munu vaxa og a Him nū i eilijfu Bloome standa. Þo ad vort Holld verde sem eitt Ounytt Trie Lokfins ad forrotna/ so gange þad til fyrer þvi/ sem ollum þess Lijkum/ samt skulu vor Bein a epsta Deige bloomgast sem añad Gras (f). Og þo vier verdeum i Verolldunñe hurtsnarader/ sem ein Onyt Nrijsla/ mun þo DRotteñ / sem mgiætum Sumar Avoxtum/ safna oss i sijna Kornhlodu. Kuñe ecke vort Nafn ad bloomgast a Jordeñe/ sem Vein þeirra Tolf Spamaña (g). Mæ oss þad nægia/ ad vor Nofn eru ecke afmæd af Lijfsins Book a Himnum. Vier stondum nu/ sem i Sumar-Bloomgan/ Heilsu og Heilbrygde/ ꝛc þessu voru Tijmañlega filger þad Eptierkomanda: Lætū oss i ollu þvi mogulegt er/ odrum til Nimlþar koma/ sem meir

(f) Esa. 66. v. 14. (g) Syr. 49. v. 12.

meir erū Þurfande/eff fialþer vier. Vier erum Koister a þvi eina Lijfsins Trie/ og plønkud Vidar Trie i Guds Alldengarde. Vørnum þess ecke odrum ad sitia i voru Skiole edur Skugga / so munum vier aller epter vorar Sumar-Tijder i Heimenum/ glediast samþagnande/ þar sem ad er eilijft Nyjenda Sumar i Himnenum.

VI. Umþeinking Af HAUSTENU.

Hosea 10. v. 12.

Saaed ydar Riettlæte / og uppskiered Kiærleikañ.

Hauſtenu safna Menn Sumar Avoxtunum i Kornhlødurnar/og þa Stade/ sem þeir eru vel vardveitter. Tilheirelegt er þad ad Manneskiañ hafe Umsorgun fyrer Lijkamanum z sijnu Dagle-

legu

legu Braude: Vor Endurlausnare hep ur skipad oss pad/ par hñ befalar oss so ad bidia: Giep oss i Dag vort Daglegt Braud (a)/ og so sem fordum var sagt: byriar oss i Sveita vors Andlitis vors Brauds ad neita (b). Gud hefur og lofad/ ad giepa ollum pm̃ er hñ ottast/ sıñ deilldañ Verd / og ad Sæde peirra Rietiferdugu skyllde ecke ganga epter Braude (c) / Aungvu ad sıđur er pa ad piña / sem hafa mesta Vm̃sorgun pyrer Vpphellde Lijkamañs. Marg er hapa Braud/ og eta pad med Sorgum/ ef peir sien sig ecke hapa a Morgun so miked Apgangs / sem i Dag. Marger nefna alla Nute Daglegt Braud/ og nær peir kuña ecke/ sm̃ adrer i sıpelldre Glede ad lifa / edur ad hafa allskonar ypperpliootañlegar Nægter / eru peir svo gramer / sem peir hepdu alls eckert: peir meina ad peir enge alleinasta pess vegna ad lipa/ ad peir sku-

le eta/

(a) Matth. 6. v. 11. (b) Gen. 3. v. 19. (c) Psalm. 37. v. 25.

ie eta/ og vita ecke ad þeir skulu þar fyrer eta / ad þeir kunne ad lifa. Ef þr kynne þetta riettelega ad skilia/ kynne þeir audvelldliga ad læta sier nægia med eitt Sticke Brauds til ad varna þar med synu Hwngre: Eda nun Gud ecke kunna ad forsorga þa/ þo þeir hafe ecke a hvørium Deige til syns Nuff / thu Ofnur Klifiadar af Korne/ Braude og Vistom/ sem Jacob sieck fordum Daga af Egyptalande (d). Marger meiga i Verollderne a þessum Dogū klaga yfer þvi/ ad Braudeð sie burt wr þeirra Matar Ilatum (e) / ad oll Nægt Braudsins sie burttekeñ/ og þar sie hver ke Braud nie Klæde i synu Hwse (f). Hwngurs Neid er eitt sar-beitt Sverd: Eñ hvor vill mogla i mote DRottne/ og hver kañ ad seigia/ ad hañ lyde þ/ er hañ hefur ei forskulldad? Gud er Riettlatur i ollum synum Verkum/ eñ kyrer honum er eingeñ lifande Maña

Riett-

(d) Gen. 45. v. 23. (e) 1. Sam. 9. v. 7.
(f) Esa. 3. v. 7.

Riettþerdugur. Samt mun Drotten i Hørmungenñe Braudeð/ og i Angisteñe Vatned giefa/ þeim sem hañ Ottast(g) Eñ vilie hañ hier a nockurn Brest vera lata/ vitum vier ad Madureñ lifer ecke ap einusamañ Braude/ helldur af sier-hvoriu Orde/ sem framgeingur af Guds Muñe (h). Sumar-Avoxtunum sagda eg/ safna Meñ handa Lijkamanum a Haust-Tijmanum: Sæleñ þarf med/ ongvu sijdur/ jaa miklu helldur / eñ Lijkameñ sijns Vpphelldis. Hañ skie ad Haust-tijme vorra Lijfdaga sie komeñ / og sa Ietkallde Daudañs Vetur/ a hverium vier faaum ongvuñ Avoxtum safnad/ kuñe snarlega yfer oss ad falla. Erum vier nu buner ad safna i Korn-hlodu vors Hiarta/ þeim Avoxtum/ af hvorium vorar Sæler kyñe Forsorgun ad hafa? Muñu ecke allflester hafa safnad þeim Avoxtum / fyrer hvorta þeir nu skamast sijn (i)? Avexter Andans

(g) Es. 30. v. 20. (h) Luc. 4. v. 4.
(i) Rom. 6. v. 21.

Andans eru Kiærleike/ Fögnudur/ Frid ur/ Poleñmæde/ Blijdleike/ Goodgirne/ Trw/ Hogværd/ Hreinlijfe (k). Þetta eru dijrmæter edla Avexter : af þeim hefur Salen sijna Fullnægiu: Eñ þeir vaxa ecke i øllum Alldeñgørdum / og taka til ad bølna z frioosa a Haust-tijma þessarar Veralldar. Lijka vel er þo sagt/ ad hvert þad Trie/ sem ecke ber goodañ Avoxt ; skule upphøggvast og i Elld kastast (l). Þeirra Vijn-trie/ seiger Moises / eru af Sodoma Vijnvide / og af þeim Akurløndum Gomorra / þeirra Vijnber eru Gall/ þr hafa beisk Ber/ þeirra Vijn er Dreka-aña Eitur / og grimrar Nodru Gall (m). Fyrer þeirra Skulld / sem svood añ Avexte bera / verdur Guds Nafn lastad medal heideña Þiooda (n). Vier kuñum ecke ad seigia þad um alla ; sem Christner kallast/ ad þeir sieu good Ilm an i Christo. Eirn Riett-christeñ er

E sem

(k) Gal. 5. v. 22. (l) Math. 3. v. 10. (m) Deut. 32. v. 32. (n) Rom. 2. v. 24.

sem eitt Vidartrie / hvert ed ber siñ Ávøxt a sijnum Tijma (o) : eñ skylldu Meñerner alleinasta neita Avaxta þeirra Verka (p) / mæ Sæleñ Nwngur lijda / þviad þeirra Avøxtur er til einkis Gagns (q). Søfnum þvi þyrer saña Trw/i Kornhlødu vors Hiarta/ Avøxtiñ aß þvi himneska Lijfsins Trie/ vorum Endurlausnara JEsu. Haňs Avøxt ur er sætur vorum Barka (r) / hňs For þienusta er þad saña Vpphellde Sælar eñar / sicꝫum eitneñ til / ad vier søþnum Avøxtum Ydraneñar og Gudrækelegs Framfferdis / so munum vier siijdar meir haßa Lijfed og fulla Gnægd / og bæde med Sæl og Lijfe safnast i þa himnesku Kornhlødu eilijfrar Dyrdar / þad veite oss ollum mijskunsamur Gud i JEsu Naþne/ Amen.

(o) Psalm. 1. v. 3. (p) Esa. 3. v. 10. (q) Sap. 3. v. 5. (r) Cant. 2. v. 3.

VII. Umþeinking.

Aß

VETRENUM.

Gen. 8. v. 22.

So leinge sem Jørden stend ur/ skal ei liña Sumar nie Vetur.

Hvada Vedur mune koma/ sier Meñ a Loptenu / Flester eru kostgiæfner þad vissasta hier wti ad rañsaka / og þar fyrer er eckert af Nimensins Merkium/ ad ei sie af Moñunum i þad grufslad. Vm̃ þau seiger eirn þetta / eñ añar Nitt. Sumer seigia þau þurr / adrer Vot. Marger spuria epter þvi/ hverneñ Vetrar-Fared mune verda/ þegar hñ kiemur. Hver Madur vill ad Vedurattest gange epter sijnu Hoþde / og so sem hñ vill kiosa: eñ sialldañ þellur þo Vedrid epter hvors eins Giedþeckne. Þesse vill haþa Regn/ añar Soolskijn. Nim eneñ kañ alldrei ad giora þad Jorduñe

lijke. Margur mæder sig i þvi ad þaa ad vita þad/ hvad yfer hñ mune koma i þessu Lijfe. Faster eru þeir / sem þeink ia um̃ þa epterkomande Ætlijfd / þyrer heñe bera þlestaller litla Vmhyggiu: þeir gieþa sig um̃ þad Nalæga/ eñ ecke þad Epterkomanda. O være þeir hyggner / og kyñe ad formerkia slijkt / so ad þeir underståde þad / hvad hier epter mun yþer þa koma (a) / hvert Gud mune ecke haþa spent siñ Boga / z vilie skioota i Hiarta Fra Ogudlegu sijnum Reide Pijlũ / so Fr vanmegnist aþ Hun gre / verde þoreidder af Kølldu / z af bræd um Dauda yþerþallner / bæde Vnger z Gamler. Þegar Lopted heþur leinge heitt vered / þilgia optast nær a epter Skruggur og Reidarþrumur: þegar Mañeskiañ hefur leinge aled siñ Alldur i Hita og hlyu Skine holldlegra Vel lystinga / kiemur sa breñande Elldur Gudlegrar Reide / og fortærer Sodoma og Gomorrha med Ellde af Himne.

Vm̃

(a) Deut. 32. v. 29.

Vm̃ Vetureñ og Vedurattu-Fared/ maa ganga so sem þad vill: vier missum all drei meira i hordum Vetrar Gange/ eñ lÿtest Part af voru daglegu Braude / þegar Jordeñ dregur vid oss vora Næring. Fyrer þvi Stormvidrenu/ hvertiu Gud hootar Yfertrodslu Moñum hn̄s Bodorda/ og hñ vill þm̃ ad Verdlaunum giefa (b) / Skylldum vier miklu hræddare vera. DRotteñ Zebaoth ofsæker þa Ogudlegu med sijnu Storm vidre / og skielfer þa med siñe Ovedrattu (c). Hañ lætur Afall yfer þa koma sem Illvidre (d). Ogudlegur er so sem Stormur sa ed fliootT yfergeingur / og ecke er framar (e) / Hañ yfergeingur þa Gudhræddu med Vallde og Ofrijke/ sem eitt brwsande Vetrar Ved ur / og vill ecke Guds millda Hond sig framar til þess Gooda leida læta: og þvi mun hn̄s af DRottne Zebaoth vitiad verda / med Stoorvidre og Jard-

C 3 skialfta

(b) Psal. 11. v.6. (c) Psal. 83. v.16.
(d) Prov.1. v.27. (e) Prov.10. v.25.

skialpta og miklum Reidarþrumum / med Stormvinde og Ovedrattu (f)/med Olucku Normungaña / og allrahanda Plagum / med Strijde og Bloods Utshellingum / og ad Endalokunum med einum sordamañlegum Dauda. Af Guds Orde er þad vijst / ad Stormvind ur Drottens mun koma med Grimd/ og eitt hrædelegt Nretvidre/ mun falla yfer Hofud hiña Ogudlegu (g). Þvilijkt munu þeir Ogudlegu ecke kuña ad umflija / þviad yfer þeim eru Veiger Drottens / i Vinde og Storme (h) og hans Dagur er Reideñar Dagur/ Dagur Storms og Vindar (i). Nær Veitrar-Kullda Vedrattan kiemur yfer/ skijlum vier Lijkamanum med Klædum hvad best vier kuñum: eñ med hveriu viljum vier skijla Sælune/ þegar Reide-Stormar Guds yfergangas? Þar til kuñ um vier ecke ad fa neina adra Skijlu/ eñ Riettlætis Klæde JEsu Christi. A þ visiur

(f) Esa. 29. v. 6. (g) Jer. 23. v. 19. (h) Nahum. 1. v. 3. (i) Zophon. 1. v. 15.

þ viñur Kullde/ Stormvidre eda Skrug gur Gudlegrar Reide eckert. Sagt er ad Skruggurnar kuñe ecke ad granda Laurberia Trienu. Sa sem situr i Skugga þess himneska Lijfsins Tries JEsu Christi / verdur alldrei snertur af Þrumū Guds Grimdar Reide. Þeir sem ad Gud ottast/ eru lijker þeim/ yfer hveria oll Stoorvidre ganga (k). Neim uriñ opsæker Born Nimensins/ z þad er so sem stæplur Nimeneñ tale opt hardlega a moote þeim. Eñ vertu Hughraustur/ christiñ Madur/ þo þar kome Regn og Ovedur/ Kullde og Stormur mun Gud þo vijsa þier i eitthvert þad Plaz/ hvar þu kañt þier ad skijla og Ohultur ad vera. Og nær vier hofum ecke meir nockurn Stad a Jordiñe / og hlioofum i einum sterkū Vinde ad fara til Nimins / sem Elias fordum Daga (l) munum vier þvi hlioofara hiña upp lætnar Dyr til eilijfs Lijfs. Sw mikla Netia Benaia drap tvo Moabs Le-

(k) Esa. 54. v. 11. (l) 2. Reg. 2. v. 11.

on / og hañ gieck nidur uñ Vetureñ a Sniootqmanum og drap eitt Leon i einu Bruñe (m). A Vetrar Sniootqma þessa vors mædusama Lijfs / hliootum vier ad beriast vid þau þriw ofplugu Leon / Girnd Holldsins / Fijsn Augnaña og Drambseme Lijfsins (n). J þeñe añ Bardaga byriar þier / so þu verder ecke yfirwuñeñ / med Alvoru ad framganga / þar til verdur ad koma heit Bæn þijns Hiarta / og breñande Andañs Stodugleike. Þo Vetrar Kulde Hörm ungaña ligge a oss i þessu Lijfe / a Hiartad samt ad vera heitt i Elskuñe til Guds / heitt i Kiærleikanũ til Naungans / heitt i Bæneñe fyrer sialfum oss / og ollum almeñelegum Christeñdoomsins Naudsynium. Svo munum vier ad wtendudum Vetrar Kulda allra vorra Eymda i Heimenum / glediast Dagsljosfañlega þegar vort Fagnadar Vor er komed a Himnum / hialpa oss þar til Drotteñ Gud i JEsu Nafne.

(m) 2. Sam. 23. v. 20. (n) 1. Joh. 2. v. 16.

VIII. Umþeinking
Ap
MANADENUM.

Job. 29. v. 2.

Eg villde ad eg være lijka sem eg var / a þeim fyrrum Mánudum / a þeim Døgum / þa Gud hañ vardveitte mig.

Hin MAANadur hefur i voru og aňara Þiooda Tungumaale sitt Nafn ap Maananũ (þad er ap Tunglenu). Ap Lit Tunglsins / sierdeilis þa þ er nytt / dæma Meñ um þad / hvorneñ Vedurattlufared mune verda þañ Maanud ut / sem þad siest a Himnenum. A medal Manaña eru þeir flestu Tunglsins Umbreitingu underorpner: Epter þui riettet sig þeirra Heilsa og Siukdoomur / þo ad eg þeige yper þui / þegar þeir

 aňad-

aннadhvert af sialfs Orsök/ edur af ödru Oumsiganlegu Tilfelle verda Tungl siwker. Salomon seiger / ad Guds Christne a Jördunne / sie þögur sem Tungl (a): Enn Gud nꝍde þad / ad a henne umm langann Tijma/ hafa orded hrꝍdilegar Ummbreitingar. Sumstadar er yfer hana komenn ein algiør Formirkvan/ so ad þetta Tungl hefur ecke sitt Liós (b)/ helldur er þess Skin öldungis i burtu. J morgum Kongarijkium og Londum / er þad snwed i Blood (c) og Saмleiksins Jatendur/ meiga Vidurkienning Evangelij betala med þeirra eigenn Bloode. Birta Tunglsins/ sem er nꝍrsta Ostodug/mindar oss Manadena/ og epter Tunglsins Ummbreitingu og Ostodugleika teliast þeir. Jeg meina af þvi Tijmannlega sie eckert stodugra/ enn sialfur Ostodugleikenn/ þvi hann bregst alldrei / medann Veröllldenne er öldungis ecke umm Koll kastad. Mun hann

(a) Cant. 6. v. 10. (b) Es. 13. v. 10. (c) Act. 2. v. 20.

hañ ecke fyrer vorum Augum i flestum Plutum a sialfum oss og odru synelega framkoma. Vier sialfer erum ei O-lyker Bloomstrunū/ sem i Maj Ma-nade eru boreñ a Brioftenu / eñ i De-cembri eru ad Sorpe ordeñ. Verolldeñ er eirn Gler Sioor (d)/ hvad snogglega brotnar hañ i sundur? Hvad er pad/ ad vier viliū reida oss uppa vort Lyf? Þesse Dagur kañ ad svipta oss þvi. Vier hoff um af Mottne vorum Lyfed odlast/ og pad po ad Lane. Þvi mun pa Mañ-eskiañ vilia lata miked i synu Lyfe? Þo ad Lyfed sie vel til Fara i Æskuñe/ kuñ-um vier samt i heñe Lyfslauser ad verda. Sonur Salomonis matte deia i Vogg-uñe (e). Eckiuñar Son af Naim i þvi fegursta Bloome syns Vngdooms (f). Þvi munum vier giora miked af vorre Heilbrygde? Eirn lytell Blasstur af Loptenu kañ heñe audvelldlega i burt-tu ad feikia. Hvar fyrer elskar sa ryke so

(d) Apoc. 4. v. 6. (e) 2. Sam. 12. v. 18. (f) Luc. 7. v. 12.

so miøg sitt Gialld og Gull-Peninga? Hver veit hvar sa Þioofur er alen/sem þeim kan burt ad stela? Eda hvar þad Olukkunnar Tilfelle er faled/er þa kunne fra honum ad taka? Af hvorium hefur sa/ sem hatt er upphafen feinged þad Nadar-Bref/ ad hann skule alldrei falla? Vier drøgum sialfa oss a Talar/ ef vier skrifum a Sanden/ edur mindum Bookstafena a Vatnenu. Verallдarennar Nattalag er lykt þessu hverutveggiu/ þad forgeingur sem Fis og Froda: Vier og eirnen. Þau Hws/ er vier biggium a Iordunne/ af hversu sterkum Mwr/ sem þau eru giørd/kunna a einum MA Anade/ jafnvel a einum Deige nidur ad falla: Eilifbden er sw stadfastasta/ Hun er æn alls Tyma. Vppa þad hun verde oss Farsæl/ þa stundum epter þvi stadfastasta/ Gude z Himnenum. Himenn og Iord munu forganga (g)/ Gud og hans Dyrdar Himenn forgeingur alldrei. Holldum oss stadfast-

(g) Luc. 21. v. 33.

stadfastlega vid hañ/ hañs Nafn er eirn sterkur Kastale (h)/ Nañ er stadfest Hjalpræđesins Hella (i)/ þegar bæde Lijf og Heilsa verdur oss hverfullt/ hø̈fum vier stadfast Athvarf hia hønum. Flester a medal Mañaña eru lijk er Aprilis Mánade: þeir boda Upphaflega Heidrykiu og Nijende/ eñ enda litlu sijdar med Illvidre. þeir eru ferduger ad byria eitt edur añad/ eñ i þess Framkvæmd/ eru þeir lijker þeim gøldu Hestum/ sem snart hlaupa sig Ofmooda og sprijnga a midium Vege: þad sem þeir tala i Dag/ er allt añad a Morgun: þeirra Kiærleike er ecke svo varañlegur/ sem þær forgeingelegu Rooser/ eñ þeirra Natur hellst leingur vid/ eñ þirnerner. Uppa eitt lekt Skip hafa Meñ sig ecke ad reida: Miklu sijdur uppa þvilijkra Maña Hiørtu/ þar þau eru so Lekafull/ ad þegar þad eina fellur iñ/ bullar hitt añad wt aptur. Gagtu ecke a þessum Ostødugleikans Vege/ þu sem

(h) Prov. 18. v. 10. (i) 1. Cor. 10. v. 10.

sem villt komast i Himeneñ. Tolþ eru Mænaderner i Arenu/ Tolf Israels Kinkvisler voru wtleiddar aþ Egypta. Lande/sem ad voru margar tolþ Þusun der/ eñ vegna þeirra Ostødugleika kom uſt ecke nema tveir Meñ aþ þeim / sem ad voru Josua og Kaleb iñ i Canaans Land (k). Sa sem vill umþlija þeirra Straþþ/ fordeſt allañ Ostødugleika/og hallde ſier faſt og ſtøduglega vid Gud/ bæde Nott og Dag/ i Sorg og Glede. Ecke var Eingilleñ Gabriel fyrr eñ a þeim ſiotta Mænude ſendur til Mariu Meiar ad boda heñe Gietnad JESu Christi. Gud alleina veit þañ beſta Tijma. Hañ veit / þu ſorgande Sæl/ þa riettu Stund / til ad frija þig wr þijnum Eimdum / þo þad verde ecke þyrr eñ a þeim ſeinaſta Mænade þijns Lijþs/er þier noog beaar DRotteñ ſender þa til þijn ſiñ Eingil aþ Himnū ad ſækia þijna Sæl og bera hana i Abrahams Skaut.

(k) Num. 14. v. 30.

IX. Umþeinking Af VIKVNNE.

Exod. 34. v. 22.

Þu skallt hallda Viku Hm tijdena.

Sjo Dagar giøra eina VIku. Sløgt visse Joseph ad telia þau Siø vellte Ar i Egyptalande (a). Gud veit þo eñ betur og Obrygdanlegar Tølu siña Utvaldra/ samt er uggande um̃ ad þeirra Tala verde færre/ eñ hiña Fordæmdu. Þad er langur Tijme sijdañ ad allt Holld heþur fordiarþad sijna Vegu (b). Sa Riettlæte Abel er fyrer løngu deiddur: Fyrer løngu er sa Gudlege Enoch til Himens uppþareñ. Gud eirn veit þeirra Tølu/ sem sijdañ hafa betrad sitt Lijþerne. Ef þeir eru þæer / sem a Jordunñe

(a) Gen. 21. v. 29. (b) Gen. 6. v. 12.

uñe hafa eitt hreint Elsku Hiarta til Guds a Himnū. Og verde i Tilkomu Mañsins Sonar ecke fundeñ Trw a Jordu / þa verda og sañarlega fæer Erfingiar þess eilÿfa Lÿfsins. Þeir lærdu Stiørnumeistarar disputera sig nær hælfdauda / uṁ þad / hvad margar stieu Stiørnurnar a Himnenum / Hver ad sie stærsta edur minsta af þeim. Ad-rer koma sier ecke samañ uṁ / hvør Ta-lañ sie hin besta og heilagasta / hvert helldur sw siøunda / þridia / edur nockur øñur. Þeir Andlegu Zions Vaktarar verda ecke helldur a eitt sætter / hverier ad sieu þeir riettu Yfvøldu / og hvar af þeir kuñe ad þeckiast edur eige. So hafa og marger giørt Striid sijn a mille i Skrife og Orda-Þrætum uṁ Tolu Dÿrsins / sem teiknud er sex Hundrud / sex og sextÿger (c) / Hvar uṁ til þessarar Stundar hefur ecke nein stadfost For-lÿkun orded. Eñ hvert þesse edur hiñ / sie i Tolu þeirra heilogu / og hvert þa i sÿnu

(c) Apoc. 13. v. 18.

i synu Lyþerne rænke vid Tolu þeirra
tyu Guds Bodorda/ heire eg allpleſta
giøþa sig lyted um̄/ þvi er eg hræddur ad
allmarger Ołalder/ edur vr Tolu Guds
Barna wtelucktet/ syda meir verde reikn
ader a medal Guds Arþſkiptis a Him̄
num (d). A Jordun̄e er mørgum eck-
ert tydara edur tamara / en̄ ad setia þa
strax i Tolu Fordæmdra er ecke liþa ept
er þeirra Heila/ so sem Antachriſtenum
fellur eckert Liettara en̄ ad teikna hiſis z
an̄ars Naþn med raudum Bookſtoþum
i Rymenu/ og kalla þa Heilaga/ sem þo
verda alldrei inſkrifader i Tal edur Tob
lu Hussins Jſraël (e). Judas var ka-
len̄ med Poſtulunum/ en̄ foor þo til Hel-
vytis. Þad mæ oſſ einu gillda/ þo vier
sieum ecke talder aþ Verolldeñe a medal
þeirra/ sem hefiar eru/ þad være oſſ ecke
helldur neitt Gott: hun þorgeingur med
øllu þvi hun er / og værum vier hefiar/
mættum vier med hen̄e til Grun̄a gan-
ga. Þo ad vor Nøþn sie i eingre To
D lu hia

(d) Sap. 5. v. 5. (e) Ezech. 13. v. 9.

ku hia heñe/ vardar oss ecke um̃/ þad er oss noog/ ad Gud þecker Sÿna. Jacobs Saudþie var þad þleckotta/ og þar af þeckte hañ þa Hiörd er hañ atte. Veroldeñ giörer oss opt mislita / bæde blaa og bleika / og optlega margfleckotta : þo hun giöre þad ecke med Jacobs Stöfum/ er hñ kastade i Vatnsreñurnar / þa samt med ödrum heñar Vppaþindingum / med Læstmælum / Rooge/ Opsooknum og ödru þess hættar. Eckert af þessu kañ ad draga oss wt wr Tölu Guds Barna. Farþe Guds er hvÿtur og raudur : aþ hönum þecker hñ þa sem hañs Eign eru / og vier meigum med þeim rauda Krossburd arens Lit iñganga i Himnarÿke. Ept er Tölu vorra Misgiörninga er skylldugt vier lÿdum Tölu Slagaña (f) Eñ allra vorra Vikna og Mæanada Tal er hia Drottne (g) / þegar þetta er um̃lided/ snerter oss eingeñ Kvöl framar meir. Hier um̃krÿngia oss opt Otelianleg

(f) Deut. 25. v. 2. (g) Job. 14. v. 5.

takileg Kvalræde (h)/ þar verda Taar-
eñ/ hverium vier hefū i Heimsins Kvøl
um wthellt/ øll af þurkud. Hia Gude
eru ecke einasta allar vorar Vikur/ Dag
ar og Stunder / helldur og øll vor Høf
ud-Haar taleñ (i). Israels Tijme
hefur engva Tølu / seiger Syrach /
37. Cap. v. 28. Gud giører þær
Dasemder sem ecke kuña ad teliast (k).
Þo ad vorer Bresster sieu so marger/ ad
þeir kuñe ecke ad teliast (l) / mun Gud
af siñe Naad þa hia oss Otalda vera lata
ta / nær vier ydrunst þeirra af Hiarta.
Vikañ hefur sitt Nafn af Vøkuñe.
Margar Sorgar Vikur kuña oss ad
Høndum ad koma / a medañ vier erum
ad wtenda Vikur vorra Lijfdaga i Heim
enum / þo vier fáum a þeim nockrar
Andvøkur / i Hrigd og Sturlan vors
Hiarta/ hvad kañ oss þvilikt ad skada/
þegar sa sañe Israelis Vaktare vaker
med opnum Augum yfer oss / og fører

(h) Psal. 40. v. 13. (i) Matth. 10. v. 30.
(k) Job. 5. v. 9. (l) Eccles. 1. v. 15.

ofs Loksins/ sem sina svefnugu Postula/ og þær forsiælu Jomfrwrnar/ er eirnest sofnudu/ i sin Brwdguma Sal? hvar vier þæum ecke sem Lea med Jacob ad hallda eina Viku med honum / helldur um alla Eilifd.

X. Vmþeinking
Af
DEJGENUM.

Joh. 11. v. 9.

Hver han geingur um Dag en/ sa steiter sig eige.

ALler Dagar eru ecke eins / aller Men og ecke helldur. Stundum er kallt / stundum heitt/ þess a mille Gott/ þess a mille Jllvidre / þo eigum vier af hverium Deige a þeim epsta Deige Reiknings-skap ad giøra. Dagar vors Lifs eru stutter. Til þess sem vier giørum a þm / þurfum vier þo leinge ad svara. Vel-

vadur

vadur mæ ſa Dagur vera / a hverium vier hofum ecke neitt pad giort / ſem Gude er til Dyrdar / eñ oſſ til Sælu-hialpar: eñ hvad marga Daga hofum vier po med peſſum Nætte læted lijda? Ef aller vorer Dagar kyñu ad tala / mundum vier hafa ſo marga Aklagend ur/ ſem vor Augnablik a peim vered ha fa. David bad Gud / ad hañ villde kieña ſier / ad telia edur reikna ſijna Da ga/ ſo ad hñ forſiall yrde. Sa hæd-ſte Forſiælegleike er p/ ad vier reiknū a hverium Deige Tolu vorra Misgior-ninga / ſo ad þrra Tala verde ecke of-mikel/og uñ ſijder ein Oteliañleg Sum-ma. Dagureñ er ap Gude ſkapadur / til peſſ ad Madureñ ſkylldè a honum giora ſijn Verk og Erfide. Sa gior-er pad beſta Verk/ ſem erfidar ſo fyrer ſialfañ ſig/ ad hñ burtvellter peim Þwn-ga/ ſem a hñs Niarta og Sælu liggur/ pad eru Syndernar. Eñ ad verda lauſer vid pær/ purfum vier par til ſiero-deilislega fioora Daga. Sa fyrſte

 hlijtur

hliotur ad verka hia oss Vidbiood z Leida a Syndunum. Af þeim uppstiigur fyrer Gud eirn andstiggelegur Odaun. Sa sem finnur øngvann Odaun af sijnu Syndum / honum er eingenn Ohocke nie Vidbioodur a þeim. So sem Odaun enn er illa luktande fyrer Vitunum / so eru Syndernar fyrer Himnenum : þar fyrer verdur þeim Ogudlegu samlijkt vid þau fwlu Kid / hverium Doomare alls Hollds mun a epsta Deige fra sier vijsa. So leinge sem vier lætum Syndernar liggia i voru Skaute / og vier hofum þær til þess ad læta Dioffulenn kiefta af þeim þann Daun / sem honum giedast betur enn nockur ilmande Brennefoorn / elskande Syndena i Hiarta/ Sinne/ Huga og Handaverkum / erum vier a Himnum fyrer Gude ein Andstigd. Sa annar Dagur hliotur ad vera eirn Hrædslu og Skielfingar Dagur. Stoorbrota Madurenn hrædest fyrer hans Doomara/og hans Hrædsla hneiger opt Hiarta Doomarans til Medaumkunar. Ef

vier

vier hrædunst ecke fyrer Gude/ erum vier sem adrer Gudleysingiar. Þesser ganga a þeim Vege/ sem liggur til Nel vijskrar Glötunar / og eru Born ann Otta. Þeir hafa yfergiefed Guds Vegu/ og allre þeirre Æru / er þr attu honum ad veita/ fra sier kastad/ z hver ke Ottast þr nie skamast sijn þar fyrer. Illvirkest Ottast þo Vond Bödulsins. Marger Menn Ottast ecke Vegna sinna sofivirdelegra Synda/ hverke fyrer Nel vijte nie þeim stranga Einvallds Doo mara allrar Veralldarenar. Þad er Teikn eins Siwkdooms/ sa ed eige ver dur læknadur/ þegar hinn Siwke / epter þad optlega hefur vered bunded umm hans Sar / og þau hafa uppskorenn vered / spottar Læknis / Nond sijns Græðara. Sa þridie Dagurenn a ad vera eitn Yd runar og Angurs Dagur vegna Synd anna. An þess vier giorum Yðran/ ver da oss ecke Synderna fyrergiefnar. Nafn Siod þeirra skadsamlegu Lasta og Lystinga verdur ecke fra oss burtveitt / nema

nema þar til kome sañarleg Yðran. Guds Naad var þad ad þacka / ad Petur þieck Naad / eñ þo epter þad hñ haþde græted beisklega. Nũ sem Dyr siña Augna vill ei upplæta/so ad fyrer Syndunum sie upploked/ og þeim i burtu vijsad / kañ ecke ad þæ JEsum til ad iñganga i sitt Hiarta. Vatns Tar af Augum þess sem aþ Hiarta ydrast / giora Frelsarañs Hiarta breñande til ad giora þad sem sa harmande Syndare gyrnest. Sa þioorde Dagureñ a ad vera vor Erþidis Dagur. Vor Christ eñdoomur heimter Erþide af oss. Sa sem seþur/misser opt þad/hveriu hñ heþde kuñad vakande ad behallda/ Sa sem Ydiusamur er i sañre Gudrækne / uppbygger sialfañ sig Gude til eins heilags Musteris. Flester vorer Dagar eru vissulega um̃lidner : eñ lætum þa so mar ga sem epter kuña ad vera/i Jdkun Gud rækneñar fram̃leidast. Opt verdur a einu Augnablike aþrekad / þad sem a mørgum Deige heþur illa forsoomad vered.

vered. Vier vilium a þessum Deige leita Nadar og Myskunar hia Gude / til ad fullkomna þad gooda Verked/ allt til þess Dags JEsu Christi (a) / og vilium þar um bidia Noott og Dag stet deilislega(b). Vier erū Dagsins Børn/ (c). Latū oss þar þyrer ganga so sem a Deige. Dagur Christi er þegar fyrer Hondum/ seiger Paulus/ 2.Thess. 2.v. 2. Coronañ er eitneñ þyrer Hondum/ sem DRotteñ mun gieþa hinū Froomu/ þegar vor Goodverk koma fyrer Dageñ (d)/ og þad sem vier høþum adhaþst a vorum Lijþdøgum. Vier vilium giøra þad hid Gooda/ hvad hellst vier gietum vora Lijþdaga: Eñ hiałpa þu oss DRotteñ Gud aþ Nad þiñe / a øllum vondum Døgum/ til þess eilijfa Himins eska Fagnadar/ Amen.

(a) Phil. 1. v. 6. (b) 1. Thess. 3. v. 10. (c) 1. Thess. 5. v. 5. (d) 1. Pet. 2. v. 12.

XI. Umþeinking

Af

NOOTTVNNE.

Psalm. 42. v. 4.

Mijn Taar þau eru mijn Fædsla Dag og Nott.

NOtten er valla nockurs Mans Vinur: En hiellde eingen med henne/ yrde ecke so morg Mirkra-Verk framen/ sem giord eru. Dag og Nott hefur Gud giort: En þegar NOtten er giord ad Deigenum og Dagurenn ad NOttenne/ þ hefur Dioþullenn giort. Marger vaka a NOttunne/og sofa a Deigenum: Þad hefur Gud ecke tilsett/ er NOttena hef ur skickad til Hvyllldar / en Dagenn til Erfidis. Sumer sitia langt fram a Nott til þess ad þilla sig af vormu Vijne/ ad leika Spil og Kotru/ edur sedia Bwken aþ Hollds z Bloods Vellystingum: En mun þetta vera riett? Flester giora af Deigenn NOttena/ Þeir syndga i Leinv-um/ en Gud straþþar þa Openberlega:

Oll þeirra Verk eru Natur Verk / og verda giørd i Koſtū/ þar ſem allra Handa Otugt er ƀrameñ : Þeir bera aungvañ Koſtda ƀyrer þeirre eilijƀu NOtt/ ſim ſtdarmeir mun yfer þa koma. NOtt Mirkraña hefur allmargra Hiortu og Siñe ſo ƀormirkvad / ad þeir ganga a Deigenum/ ſo ſem være þeir i Egyptalands Mirkrum/ þar ſa eine kuñe ecke ad ſiaa hiñ añañ. Gud ſier alla. Hvorn eñ mun þeſſum Natur-Doolgum vilia ganga/þegar ſa mikle Dagur uppreñur/ a hverium aƀ øllum verdur Reikningsſkapur heimtur / og Skijla Mirkraña/ ſem oſſ villt haƀa/ er i burtutekeñ/og øll vor Verk verda berlega i Lioos leidd? Fyrer Mønuml kuña marger ad ƀela ſig: Eñ eingeñ ƀ Gude. Þu Ogudlege/ Eƀ þijn Saal verdur af þier kraf eñ a þeſſare NOttu (a). Ertu Reidubweñ? Sañarlega ecke: So er Voir þier gange Illa i NOtt/og eñ verr þar epterkomande Natur/ og þo ſamt villtu gieƀa

(a) Luc. 14. v. 2.

giefa þig i þÿna Sæng : Eñ giorer þu þad med þessum Nætte an Ydrunar/ so verdur þÿn Sæng/ þitt Helvÿte. Og a þessu er eingeñ añar Mismunur eñ sa/ ad mille þeñar og þess / attu epter eirn lÿtiñ Tÿma Olifadañ. Ef þu lÿf er sialfum þier/ verdur þitt Synda-Registur þiñ Aklagare/ Hvo þad þa af med Tarum Ydrunarteñar/ so þad giete þier ecke sÿdarmeir Mootmæle veitt. Gior þig lausañ vid þÿnar Synder/ sem þu drygt hefur. Þu veitst ecke hvad a epterkomande NOttu kañ ad skie. Nott eñ kiemur/ nær eingeñ fær verkad (b). Nu er Tÿme ad giora sig reidubweñ/ adur eñ Sooleñ fullkomlega undergeingur. Taktu i burtu þa Skÿlu/ sem er fyrer þÿnum Formirkvodu Augum/ so ad Sool Riettlætesins JEsus meige þig uppÿsa. Þad sem i Mirkrunum er skied / lat þig angra opeñberlega/ so muntu þess opeñbera Guds Fyrerheitis/ ad eingeñ/ sem a Christum truer ; skule fyrer-

(b) Joh. 9. v. 4.

fyrerþaraſt/ nioofande verda. Þeinkiu um̃ þa heloÿtſku NOtt/ a hverre þeir Fordæmdu pijnaſt. Stoorum gagnar þier ad gyrnaſt epter þm̃ Himneſka Dei ge / ad ſkæra NOtt Syndareñar burt ljda/ og i Lioose eins Chriſtelegs Lijfs ernis ad ganga. Þeſſe Dagur er ſnart um̃lideñ/ med honum eru og lidnar allar þær Stunder/ ſem þeir Froomu̇ haþa i Dag lided. So hialpar Gud ad wienda eirn Dageñ epter añañ/ þangad til ſw ſkiæra Morgunſtiarna uppreñur / nær Meñ hafa ecke þramar ad kvÿda þyrer neirnre Eimd edur Anaudum. Vier hliootum ad bÿda epter þvi/er a þeſſare tilkomande Nootl mun ſkie: Hvert helldur hun verdur oſſ Hrædſlu edur Huggun ar Nootl (c) / mun Gud hiælpa oſſ/ hana og adrar vel ad enda / þar til ſw ſÿdarſta kiemur/ ſem verda mun hin beſta/ a hverre vier munum þrœ ollu Illu leidder verda. Margur kañ med David/ ad vera ſo mæddur aþ Andvarpan/ ad

(c) Job. 7. v. 14.

ad hañ bleiter um̃ alla NOttena ſyna Sœng/og vœter i Tœrum ſitt Legurwm (d) og kallar a NOttu og Deige til Guds ſyns Hiœlpræðis (e)/ og ꝥiñur þo valla adMorgne/ þad/ med hveriu hañ giete ſig huggad. So geingur þad til fyrer oſſ i Verolldeñe: Eñ ſydar mun þad betur ꝥalla. Hier verdũ vier fœdder a Harma-Braude Tymañlega/ Eñ a Himnũ med Hunang-ſœtre Hugg un og Fagnade Eilyꝥlega: Epter þvi hlióotum vier ad þreyia/ og þetta med þoleñmœde ad um̃lyda/ og vona uppa DRotteñ ꝥrœ eitne Morgunvokuñe til añcrar. Vier vilium Ottaſt Gud/ bæde Noott og Dag (f)/ og þeinkia um̃ hñs Logmœl Dag og Noott (g). Gud/ ſem vitiar vors Hiarta a Nœttarþelenu(h)/ mun vorum veikum Anda Stirk gieꝥa/ ad hañ falle ecke nie ørvœnte. Ef vier miñunſt hñs Nafns a NOtteñe(i)/ verdur

(d) Pſal. 6. v. 7. (e) Pſal. 88. v. 2. (f) Deut. 28. v. 66. (g) Joſ. 1. v. 8. (h) Pſal. 17. v. 3. (i) Pſal. 119. v. 55.

verdur þñ vor Nlijþ z Skiølldur/ i giegn Andlegu og Lijkamlegu Dags og Næt-ur Fære og Freistingum. Vor Sæng/ i hverre vier leitũ DRolleñs (k)/ verdz oss þa ad eirne Andlegre Paradijs/ þan-gad til vier þaũ komest til Himneskrar Hvildar i Abrahams Skaute. Vøku-Madur/ er NOtteñ snart wte (l)? So hroopum vier þegar vier lijdum og oss leingest epter Himlpeñe. Vor Augu munu ecke wtaþ sofna i Daudanum/ Lijka vel þo vier gørigum til Svefns i þvi dim̃a Nætur-Mirkre Grafareñar. Sw NOtt lijdur skiott/ og epter hana kiemur Vpprisañ/ þa eru og allar vorar Eimda Nætur wte/ og sa eilijfe Zions Dagur/ med Himneskum Dijrdarliooma fyrer Augunum/ a honũ hlijtur Noott-eñ ad vijkia fyrer Liooseñu. Latum oss vera Stadfasta i Bæneñe / Dag og NOtt (m)/ So mun Gud vort Land og Heimkiñe/ og alla oss/ sem þar iñebwũ/ fyrer

(k) Cant. 3. v. 1. (l) Es. 21. v. 11. (m) 1. Tim. 5. v. 5.

fyrer Áhlaupum og Ballde vorra Ovina/ vardveita/ og fyrer Magt fialfra Helvijtis Myrkra. Dioffulleñ ákłagar oss Dag og NOtt fyrer Gude (n): Christur bidur fyrer oss Daglanlega framme fyrer sijnum Himneska Fødur. Ef vier hølldum oss vid hañ/ kañ Satan oss alldrei ad skada. A þessare NOttu Oska eg mier og øllū Guds Elskurum/ Ad sialfur Gud sie oss sw Ohultasta Skiola / Einglarner vorer Vaktarar/ og sa Heilage Ande/ sem er Ande Lioossins/ Verndare alls þess/ sm vier vilium vardveitt sie til Morgundagsins: upprenne þa JEsus / sw skiæra Morgun-Stiarna i allra vorra Hiortum. Sofe Lijkameñ / eñ Sæleñ vake: So munum vier aller Gude til Lofs og Dijrdar uppvakna/ A M E N.

(n) Apoc. 12, v. 10.

XII. Umþeinking.

Af

Morgenum

MORGENNUM.

Amos. 4. v. 4.

Bered þramm ydar Offur a Morgnana.

Morgun-Stund hefur Gull i Mund/ seigium vier i almeñu Mælltæke. Alldrei komum vier oþsnemma til Guds: Þess hefur marga ydrad/ er þad hafa seint giort. Þegar eirn Stadur edur Festing er apturlæst/ kañ eingeñ epter almeñelegre Skickan þar iñ ad komast. Þad sem Stadarvaktaranum er Leiþelegt þyrer utañ almeña Reglu ad giora/ sien dur i hañs Vallde. Sialþs Guds Borg/ sw nÿa Jerusalem/ hefur Tolþ Port (a): Eñ þeim øllum verdur læst a einum Tÿma/ og verdur alldrei aptur upploked um alla Eilÿfd. Vilie vockur grenslast epter þessu aþ þeim þim Ofotsialu Jomfrum (b)/ þar hañ ad

E   vita

(a) Apoc. 21. v. 12. (b) Matth. 25. v. 12.

vita hverneñ pad heþur geinged fyrer þeim. Marger skioota siñe ydrañ a Frest/ fra Morgne til Kvollds/ og allt til þeirrar seinustu Stundar sijns Lijfs/ Ja/ allt til þess sijdarsta Puncts Lijþs-Stundareñar. Sialldseingner munu þr vera/sem koma Ardeigis til Guds. Jeg hygg ad þlester drage pad undañ þar til Kvolld er komed. Þegar Meñ þiña þyrst til Siwkdoomsins/ leita þeir Lækn arañs/ Eñ ad leita Guds/ þyker þeim (mæ skie) alltijd noogu Snemma. Marger kuña ad hafa Vilia til þess ad vera Gooder og Gudhrædder / þo kañ þeim opt ad synast þad vera noogu snemt ad læta af þvi Jlla. Snemma Morguns plaga Meñ ad rijda a Jagt til ad veida Ville-Dyreñ: Hvad fæer eru þr sm i Tijma reka þra sier þau Villu-Dyr / Synndernar / er þiñast allt til oþmorg i Daglende og Takmorkum þra Hiarta? Medañ Skiped er heillt/ Sioofølreñ O hult / Stijre-Madureñ heilbrygdur / Segleñ sterk / Vindureñ goodur/ liggia allmarger

allmarger kyrrer a Nøþneñe: eñ þegar þessa breitest/og geingur Krabbagang / verda þra Vister / er þeir hoþdu ætlad sier til Siwo-Reisuñar / þordiarfadar. Þad sem oss opfast bindur vid þra hid Sÿmanlega / hinkrar oss þra þvi ad þiña JEsum. Þegar Forstanded er i burt / Siñed er orded dofed / Kraptar Nugskotsins og Lÿþsins / so sem añad riwkande Skar/ So kañ og Lioos Andagtareñar audvelldlega ad wtslokna: þa kañ Mañeskiuñe ad verda Ohægt um ad bidia / Ohægt sier ad uñe venda: hier til vilja stirkver Kraptar. Skule Gud ecke þra oss vikia / hliootum vier ad hallda honum med sterkre Twar, Nønd. Þeir sem hafa þioonad sÿna Lÿþstyd trwiega i Noofum edur Neragordum / eru optast i þeirra Alldur-doome setter til Rooleg heita. Gud vill læta oss þioona sier alla vora Lÿþdaga: eñ þegar Kvolld þra er komed / verda Guds Barna Laun Nimeneñ/ og þeirra Endurgiallð þad eilÿþa Lÿþed.

David vaknade ærla upp aþ ſijnum Syndum (c) / ædur eñ hñ haþde vermt þær hia ſier. Fære Syndernar fyrſt Nita Athot i Ædunñ/ ganga þær þliodt tñ i Niartad. Arla byriar þeim Mool, ſtodu ad veita/ añars mæ vera þad ver de helldur ſeint. Þad Ungur nem, ur/ gainall heþur. Ardeigis liet Abrahamm Ambættena Hagar þara i burt aþ ſijnu Hwſe (d)/ þvi kom Guds Bleſſ an yfer hañ i hañs Alldurdoome/og ad Kvøllde hñs Lijþs-Stunda. Ef vier ærla leitum DRottens (e) þiñum vier hañ (f). Þar þyrer vilium vier ſnem ma vakna til DRottens (g) / og ærla leita hañs a Morgun-Tijma vorrar Æſku: Arla a Tijma Nædaretiar og Deige Nialprædeſins: Arla a ſierhver, ium Dags Morgne/So mun hñ ſnemma verda vor Armleggur (h) DRottenn ærla vilier þu heira vora Rauſt (i). Vier

liggium

(c) Pſal. 57. v. 9. (d) Gen. 21. v. 14. (e) Prov. 1. v. 28. (f) Prov. 8. v. 17. (g) Eſa. 26. v. 9. (h) Eſa. 33. v. 2. (i) Pſalm. 5. v. 4.

liggium fyrer hier med vorum Bœnum. So sem vier høfum œrla hessa Dags Morgun byriad fyrer hyna Naad / So latktu oss hñ z i hiñe Naad fœ ad enda. DRottenñ vor Gud/hu sem hefur byriad oss ad hialpa / hialpa oss til eirnrar goodrar og œskelegrar Endaliktar / hu sem ert A og O / Upphaf og Ender / og lifer og ryker ad Eilijfu/ Amen.

XIII. Umheinking.

Af KVØLLDENU.

Psalm. 30. v. 6.

Um Kvølld-Tijmañ var er Gratureñ / eñ ad Morgne Dags Fognudureñ.

Egar Sandureñ er wtruñeñ wr Stunda-Glasenu / ha er Stundeñ wte / hegar Sooleñ undergeingur / er Kvølld kom-

e,o: hver Dagur hefur sitt Kvølld/ hver Madur endar sitt Lijf Loksins mz Daudanum. Med Kvølldenu er Dags Erfided endad: eñ i Daudanum er þo ecke allt ute um Mañeskiuna: til þess sem hun giorde i Lijfenu/ hvert helldur þad hefur vered Gott edur Jllt/ hlijtur hun ad svara epter Daudañ/ og epter þvi Launeñ edur Straffed/ ad medtaka þa hun kiemur fyrer Doomeñ. Þar verda Jllverk fra Oguðlegu endurgolldeñ/ og þeim Frómu þad/ þeir hafa lided a þeim mæðusama Deige fra Lijfs/ i þvi ad bera Hita og Þwnga Dagsins/ rijkuglega med eilijfre Dyrd og Glede betalad. Þegar Meñ vænta epter eitnu goodu Kvøllde/ kuña þeir giarnañ ad umbera þad/ þo Dagureñ sem leid/ hafe vered stirdur/ þvi nær Endalikteñ er good/ þa er allt gott. Sa sem vijs er/ giefe hañ Gude Dyrdena/ adur eñ Kvølldid kiemur/ og hañ kañ ad steita sijnar Fætur i Naat:mirkrenu.

Abraham i þvi Gamla/ og Nicodemus

demus i þvi Nÿa Testamentenu / vorit kallader i Fra Alldurdoome (k) / (l).
Nu þyker þad hartnær Undrunar vert/ ef eirn Græskieggiadur verdur til Guds umvendur. Hvar fyrer þad er ein tor velld og sialldsien Konst/ ad hafa þad ad Endalokunum/ sem Madur hefur leinge elskad. Þegar Siwkdoomurenn er fullkomlega komenn i Blooded / skendur Lækningenn a veikum Footum. Þo vil eg øngvann Mánn lÿtelhugadann giora/ mikklu sÿdur fra Gudlegre Nád burtvÿsa. Gud er bæde Myskunsamur og Riettlater/ hn̄ s kallade a hinne elleftu Stundu / hefur ad sønu Makt a Fre tolftu þa Ohlÿdugu fra sier ad reka. Þad er vÿst ad sa sem syndgad hefur uppa Nadena framm a Kvølld sinna Lÿfdaga / hefur hlauped i stoorann Hæska/ og er hætt vid ad hann mune i Onnad vera / og honum verde Loksins burtvÿsad ad Kvølldenu / til þess hverium hn̄ hefur allann Dagenn þionad. Nu þo ad Vored sie lided /

(k) Gen. 12. v. 4. (l) Job. 3. v. 9.

Sumared a Enda komed/ og Bleomstr-
uren ad øngvu ordeñ/ hafe Tried nock-
urn Kr.pt epter i Rooteñe kañ ſamt Bet-
ureñ Gude ad þocknaſt / ſierdeilis hafe
hañ ſied / ad nockrar af þeim afþollnu
Greinum hafe Avoxt bored / þviad hñ
er Nadugur og Myſkunſamur/ og hañ
mun ecke ſnwa ſijnu Auglite fra ydur /
ef þier ſnwed ydur til hñs (m). Snar-
lega ydrar hañ og Straffſins (n).
Christur var ſ ſoddañ einu Herberge
fæddur/ hvar aller mættu iñganga/þar
med audſynande / ad hañ villde medtaka
alla þa ſem til hañs kiæme / Unga og
Gamla/ Rijka og Fatæka. Sw nija
Jeruſalem hefur og tolf Port (þad eru
Dyr)/ ſem merkia/ ad allſtadar ad/ og
a øllum Tijmum kuñum vier til Guds
ad koma / ef vier færum med oſſ þad
Offur ſem honū er þægelegt. Blood-
ed JEſu Christi hreinſar oſſ af allre
Synd (o)/ So leiñge ſem þeſſe Upp-
ſprettu

(m) 2. Chron. 30. v. 9. (n) Joel. 2. v.
13. (o) 1. Joh. 1. v. 7. (k)

spretsu Bruñur þornar ecke/ þarf einge eñ ad efast. Latum oss i þetta Siñ skuttlega telia vora Daga. Munu ecke fleire af þeim hafa meir vered Heimen um þægeleger eñ Himnenum? Munum vier ecke hafa meir þioonad Jllskuñe eñ Gilldeñe? Vorar Synder eru ad Vysu fleire eñ Sanduren i Sioonum (p)/ med þeim hofum vier forþient storra og margfalldlega Olucku. Þeñañ Dag hofum vier og ecke helgad Gude nietteslega / epter hañs Villa. Nu er Kvolld komed. Hvad er til Rada? Snw þu aptur / snw þu aptur O Sula mijn / snw þu aptur þu hin fraffallna Jerusalem / so mun og DRottenn snwa sier til þijn. Þar er eñ nu noog Rwm i Himnarijke / ef vier flijtum oss og feþum ecke med vora Yðran. Þar er eñ noog Miskun hia Gude: ef vier leitum heñar med Yferboot og Angre fyrer vorar Synder / mun Gud bera Vmhyggiu fyrer þvi Tilkomanda / og frafwejais

(p) Manassis Bæn / v. 9.

ollu forþientu Straffe og Plagum fra oss snwa. Þvi seirna sem vier hofum komed til Syndaña Vidurkieñingar og Apturhvarfs fra þeim/ Latum oss þvi alvarlegar leita Guds Naadar / og þvi Kappsamlegar frameganga a Veige hiña goodu Verkaña / so munum vier na til þess rietta Takmarks / og epter lided Kvolld vorra Lijfsdaga / sia Dag DRottens med Fagnade a Himnum.

XIV. Umþeinking
Af þessu Orde
J DAG.

Psalm. 95. v. 8.

J Dag ef þier heyred hañs Rodd/ þa forherded ecke ydar Hiörtu.

J Dag lifum vier: J Dag kuñum vier og ad deya. Ef vier heyrum i Dag Rodd DRottens Boku-Maña/ sem kalla oss

oss til Yperbootar/ byriar oss strax ad hlyda heñe. Sa er illa staddur/ sem sijna Betran præ: þui i Dag skijtur a Frest til Morguns. Þeñañ Dag heffe eg vissañ. Hvad a Morgun kañ ad skie/ er mieg Ovisst. Eitt Kietts-christ eñ Madur slæst ecke so sem uppa þad Ovissa. Hvar fyrer lætum vier þa þad allra Vissasta vera hiaa oss / sem þad være Ovisst? Þeim Ogudlegu er ecke þetta Ord I DAg/ alltijd þægelegt. Þeim er kiærara Hrafna Mæled/ Cras, þad er A Morgun/ so sem þeir heffde Breff fyrer þui / ad Gud yrde þeim a Morgun Obrygdanlega Nadugr. Hañ stendur ad soñu med sijna Myskunseme hvern Morgun ꝥ Dyrunum (a) : Eñ þegar hañs Myskun er forsogtud i Dag/ kañ hun ædr eñ Morguneñ kiemur/ z a epterfarande Deige ad vera umbreitt i eina grimdar Reide. Þad er ecke eñ nu foked so i Spor þeirrar gomlu Veralldar/ og Gydingaña/ ad vier kuñum ecke ad

(a) Apoc. 3. v. 20.

slra af þeim/ hverneñ til hefur geinged fyrer Guds Rꝛdar Forsögfurum. J DAg er vor Tunga þꝛr til ad tala: Hiartad heilbrygt ad þeinkia: Nendurnar noogu sterkar til þess / ad vier gietū upplipt þeim til Himens. A Morgun kañ allt þetta ad vera veikt orded/ til ad giöra nockurt af þvilíku. Sa sem J Dag verdur sampickur síñū Broodur/ og Fridþꝛger sig vid Gud / hefur sier Goods og Roosamlegs Morgundags ad vꝛnta. Vier hofum ad síñu a medañ vier lifum tvꝛr Adgreiningar Tijmans/ sem eru: J Dag/ og A Morgun. Su eina mꝛ nefnast Vppgangur/ su oñur Nidurgangur. Sú fyrre a ad verka þ/ ad hin sijdare verde good. Sa sem a Morgundeigenū vill ecke mꝛta neirne Olucku/ leite i Dag síñar Lucku/a medañ hana er ad fiña. Þar eru marger Tijmar vors Lijfs umlidner / sem ecke þurfa ad wtmꝛlast med odrum Ordum/ eñ þessum: J DAg/ og i Giꝛr. A þessum Tijmū hefur alltijd aukest vort

Synda

Synda Registur: Eñ so þad verde ecke leingra i vorum Reikninge uppa oss skrif ad/ þa lætum oss J. Dag/ so miked sm oss er mogulegt/ Afmaa þad med vorũ Yðrunar Taarũ. Þegar morgũ Tarum er kastad i Elldeñ/ þa verdur Baaled þvi meira. Þess fleire Synder/ sem Mañe eskiañ drÿger/ þess stærra Elld Drotteñ leggrar Reide uppkveiker hun yfer sialf- re sier. Siaum vier hañ ecke grimlegã baalast a þessũ Tÿmum? Mikell Part- tur af Nordur-Alfu Heimsins/ sm nefn est Europa, stendur vegna Strids og Stÿrialldar i Hættu Baals og Bruna. Eñ so þetta nææ ecke aldeilis til vor/ Lætum oss strax i Dag fra oss kasta Ellds-Mat þessa Baals/ sem eru vorar Synder/ med hverium þad hefur kveikt verd. Sa giefur Tvøfallt/ er fliott giefur. Gud er so Siñadur/ Vid hañ kuñum vier fliott ad forlÿkast. Noogu leinge/ Jaa/ allt til ofleinge/ hofũ vier framgeingeð i þvi sem oss ecke heyrde i vorum Christendoome. Nu er Tÿme

til

til þess ad vier umvendum oss. Lætum
J Dag verda Uppbyrjun a þvi / og
holldum a fram alla adra Daga vors
Lijfs / i þessu Verke. Daglega køllū
vier til Guds: Flijt þier Drotteñ ad
hialpa oss. Pad giører hñ Obrygdan
lega / ef vier flijtum oss ad snwa oss til
hañs riettelega. Þau Saar / sem fliootf
eru bundeñ / grooa þvi fliootara. So ad
vor Synda Saar forrotne ecke / og verde
um sijder Olæknanleg / þa brwkū i Tijma
til þeirra Plaastur undañdrættarlausrar
Yfferbootar. Gud er sañarlega alltijd
reidubweñ / ad wtrietta sijna Armlegge
i moote aumum ydrande Syndurum / og
i siñe Myskun vid þeim ad taka. Allar
vorar Synder / hveriar vier høfum her-
bergiad hiaa oss i Giær / Sieud þier i
burt i Dag / og komed ecke aptur a Mor
gun / nie nockurn Tijma sijdar meir.
Þetta er ydur befalad i Krapte N: An-
da / Vorum Saalum og Lijkømum til
Himmprædis. J Nafne þess Krossfesta
JEsu / skulu þier vorer afsagder O-
viner

viner þessu hlyda/ A mööte hvoriu vier vilium stryda allt til Daudans. Gud hiälpe oss/ og läte ydur i oss og fyrer utan oss dempadar verda/ Amen.

XV. Umþeinking
Af þessu Orde/
A MORGUN.
Jacob: 4. v. 14.

Þier vited eige hvad a Morgun skie mun.

Þier þvi sem a MORGun skal skie/ bijda Men giarnan: En til MOrguns þasta þeir Ogiarnan. Til Olmusu Mañanna/ þeim sem Meñ vilia eckert giefa/ seigia Allmarger/ Ad þeir skule koma aptur a Morgun. Hver Dagur hefur sitt Kvolld/ og ad þvi endudu epterkomande Morgun. Þessarar Myrkunarlausu Veralldar Medaumkunar Morgun kiemr a ongvu Deige. So mar

sa

sa Aume hlaupa i Dag langa Vegus
þar til hañ verdur þreittur/ og Vonar-
laus epter sine Hiælp/og hlÿtur a Mor-
gun Lokſins ad deÿa: Só þrÿaſt ſa
Rÿke þræ Vmþerd þeſſ Farxka/ hvad
hañ vill og ad ſkie ſkule. A MOrgun
ſkal eg giepa þier (a)/ þad er alldrei.
Þegar vier bidium Gud um nockud/Vil-
ium vier hañ veiteoſſ þad/ fyrr i Dag
eñ a Morgun/a medañ vier erũ ad kalla
til hañs: Eñ eins og vier giorum vid
vorn Næunga/er riett ad Gud giore vid
oſſ. Þegar vort hungrad Lÿf er Brauds
þurfande/ Vilium vier oſſ kome þliootlega
Biorg af Himnum: Eñ nær vor
Næunge er Naudſtaddur/ mæ hañ
margañ Dag Forgiefens bÿda ſiñar
Hiælpar hiæ oſſ. So ſem vier villum
ad Gud ſie Siñadur vid oſſ/ ſkylldunſt
vier til ad vera vid Næungañ. Eñ ſo
ſem Hrafnarner hallda vid ſitt Cras, ſo
giorer og ſu vonda Mañeſkia i heñar
Athofnum. Þegar hun ſkal giora Yd-
rañ

(a) Prov. 3. v. 28.

ran og Yperboot/ dregur hun þetta un-
dañ til MOrguns. Þad sem i Dag er
giort/ þarf ecke a Morgun ad gioraſt/
med þvi/ ad þvi er aflokid. Þad Efne/
sem vidvijkur vorre Saluhialp/ maa
ecke hafa nockurn Undañdratt. Þvi
hættuſamara sem oſſ er i þeſſu/ þvi ſijd-
ur meigum vier Ohulter um̃ þad vera til
þeſſ a Morgun. Nær a Morgun/ er
ad mier-leitad/ er eg ecke til/ ſeiger Job:
Cap: 7. v: 21. Vier deyum þo a Mor-
gun/ ſeiger Eſaias Cap: 22. v. 13. og
þa hefum vier ecke Tijma ad giora þad
vier ſkylldum. Vor Skyllda er ad bid-
ia til Guds / bæde i Dag og a Morgun
(b). Ef vier giorum þetta / meigum
vier, vera fyrer utan Sorg fyrer ollu
þvi / sem a Morgun framkiemur. Þad
maa ſeigiaſt/ ad Tijmeñ hafe Vænge /
þvi hañ burt flygur ſo ſkindelega. Ef
vorar Bæner og Betran hefde þa eirn-
eñ/munde Hialp Drottens/epter hverre
vier hofum leinge þreid / fliootlega og

F ſo

(b) Tob. 8. v. 4.

so sem ƀliwgande til vor koma. Einge
eñ skyllde reida sig uppa þad sem eckert
er: so er øll vor Lucka/allt vort Stand/
øll vor Nefd og Æra. Kongur i Dag/
daudur a Morgun (c). J Dag kuñum
vier nockud ad vera/ a Morgun (ad seig
ia) eckert. Eirn Riett-Christeñ Mad
ur hugar meir um þad / hvad høñu mu
ne gieþast i þre sælu Eilijfd / eñ hvad
a Morgun skal fram koma. Nañ heþ
ur ad søñu tvo Daga/ sm eru/ J DAg
og A Morgun/ a hverjum høñu er eins
vijst Lijfed og Daudeñ: ad vera hier/og
vid ad skilia. Nañs Morgun-Dagur
er komeñ / þegar Daudeñ kiemur / og
ƀærer hønum med sier Lijfs og Sælar
Føgnud og Farsælld / og Boot a øllu
þvi hinu Bonda. Vo ad hañ um
Kvølld / Morgna og Middeige / meige
græta (d)/ og hñs Negning sie a hveriu
Morgne (e) / huggar hañ sig vid þad
komande Dags Lioos/ sm øll hañs Sor
gar-

(c) Syr. 10. v. 12. (d) Psalm. 55. v.
18. (e) Psalm. 73. v. 14.

gar Mirkur mune i burt dryfa / z marga Nygdar Daga med eilijfre Glede umbuna. Guds Myskunseme hefur engvan Enda / helldur er hun hvern Morgun ny (f). Gud hefur lated oss aplijfa þennan Morgun / og so legg-ium vier eirn Morgun sem kiemur epter annan / til ad auka vorn Alldur / og hver Morguneñ sem umlijdur styttir Lijfed. Þad er ein riett Dygd Gudhrædslunar / ad vier alla Morgna synum a oss nyia Aukle Christelegs Lijfernis / og burt-rekum Daglega fra oss Synderniar / þvi oss hafa bwed. Ef vier giorum þetta / er eckert vorra Dagsverka til Onytis. Allrijd eigum vier / bæde i Dag og a Morgun ad dempa þann gamla Adam / og nyiast i Anda vors Hugskots / sem ap seige Holldsins Þioonustu / so ad vier med þvi meire Alvoru z Fögnude kyñu Gude ad þioona. A einu Are kañ margt ad þorfoomast / sem a Morgun kiemst ecke i Lag. Sie so ad eingen vilie vir

(f) Thren. 3. v. 23.

da oss þess ad bidia oss um̃ Hialp i Dag/ vitum vier samt med Goodvilia allżta hañ / og honum med Hiarta og Hende viliuglega Hialpa / Svo mun Gud apt- ur a moot myskuna sig yþer oss / bæde i Dag og a Morgun / og Morgundagur eñ mun fyrer sier sialþum Vm̃hyggiu bera (g) / eñ Gud fyrer oss øllum.

(g) Matth. 6. v. 34.

XVI. Vmþeinking.

Af

STVNDVNNE.

Luc. 22. v. 53.

Þetta er ydar Stund.

Egna eirnrar vonrar Stund- ar/ ber Striidsmaduren hvern Dageñ wt Sverdid a Sydune. Vier vitum ecke nær sw vonda Stund kiemur (a)/ og erum þo (kañ ve ra) mikeñpart Vareygdarlauser. Gud heþur

(a) Eph. 6. v. 13.

hefur lofad sijnum Christnum/ ad hañ villde Nertija þa / og þad so leinge sm̃ þeir lifa/ so ad þeir kyñe ad beriast good re Barattu / og ad Endalokunum med hañs Syne ad ødlast Coronu Dyrdar, ehar. Jlla erum vier þa stadder / ef Stund Freistingañar hitter oss Vopnlausa. Munu þeir þo ecke lijka vel allmarger, þiñast / sem leggia af sier Vopneñ/ þa Fridur er i Landenu? hver þeir kuñe ecke so fljootlega ad taka aptur þegar Strijded er komed. Marger sofa med Petre i Oliugardinum/ so sem sa helvijske Judas være ecke i Nånd / sem oss er þo alltijd nålægur. Hver Stund er añare lijk / fyrer utañ þad ad Gud reiner ecke alla a hverre Stundu. Og hver hefur giort oss vissa um̃ þad ad ein ofur Stund kome epter þessa? Fyrer mørg Hundrud Arum hefur Johañes þetta predikad: Barnakorn/ Su sijdasta Stund er (b). Þvi fleire Stunder sem vier høfum sijdañ lifad / þvi

 færre

(b) 1. Joh. 2. v. 18.

færre höfum vier oss Þra ad vænta til þess sijdarsta Dags. Hvad snart ad vör Dauda Stund mune koma / er ølldungis Ovijst : eñ þad er Obrygdañlegt ad hun er a Veigenum : hvert helldur hun fer so sem Footgangande edur fliugande / vitum vier ecke. Eitt og sierhver take Vara a sialfum sier/ ad hũs Herra fiñe hañ svo a sig komeñ/ sm̃ hñ vill hafa / og hñ sialfur sie svo/ sm̃ hñ villde vera a þeim seinasta Doomsins Deige. Margar Stunder lätũ vier lijda / an þess vier giorũ nockud Gott / og hlioođũ þo til þeirra allra ad svara. Aller Hluter hafa siñ Tijma / og allt Aform under Himnenum hefur sijna Stund (c). eñ Gud skipter um̃ Tijmana og Stundernar (d)/ svo þær goodu Stunder/ sem vier gyrnust/ koma ecke alltijd yfer oss / helldur hinar/ ad hverium vier höfdum ecke gæd. Er ecke margur hver/ a medañ hñ er heilbryngdur/ Huxunar lijtell um̃ þad/ ad so nær sie komed

(c) Præd. 3. v. 1. (d) Dan. 2. v. 21.

komed hſs Dauda Stundu (e): eñ ſvo ad vier drøgum oſſ ecke a Tølar i þvi-lijkum þønkum/ er Ohultaſt/ ad hallda hveria Stundena þa ſijdurſtu/ og draga eckert undañ til þeirrar komande Stund ar/ helldur a nærverande Stundu ad verka þad allt/ ſem oſſ kañ til Gooda ad verda / og þad ædur eñ ſu Stund kañ ad koma (f)/ a hverre hverke Muñur-eñ eda Hiartad kañ ad giøra þad ſem ſkyllde. Sa ſem wígieck um̃ þridiu Stund / giørde þad og um̃ þa ſiøttu og nijundu (g). Aþ vorre Dauda Stun-du veit eingeñ Madur (h)/ ecke helldur nær Stund Freiſtingañа kañ ad Hønd-um ad koma / edur Stunder Hrygdar og Motlætinga. Hímeneñ ſem i Dag er biartur og heidrijkur/ kañ a Morgun ad vera hulen med mirkvum Skijum / og ædur eñ Kvølld er komed / kañ ødruvijſe ad verda / eñ þad var i Morgun. Vier

 vitum

(e) Syr. 11. v. 19. (f) Syr. 38. v. 13. (g) Matth. 20. v. 3. (h) Matth. 24. v. 36.

vitum ei Daga nie Stunder (i). Þar byrer skyllde hver ein Stundeñ vera oss/ ein Uppvakningar Stund (k). Vier lijdum Mædu / allt til þessarar Stundar (l) / og med oss margar Þusund Manneskiur i Verolldeñe: og hver veit nema fsi Þijngsta Mædu Stund muine hier epter ÿber oss komma? Ef vier Otteinst Gud og hölldum hañs Bodord / mun Gud hallda oss vid a Stundu Freistingareñar / og epter mörg Þusund illar Stunder/mun sa eilijfe Fagnadar Dag ur ÿber oss uppreña. Segulsteirneñ er alldrei kyr / þangad til hañ hefur snwed sier til Nordursins. Eirn Christeñ Madur biñur öngva Roo / fyrr eñ hñ kiemur til sijns Endurlausnara JEsum. Vier vilium Hiartañs begner bijda epter honū fra eirne Stundeñe til añarar/og lmta öngva þa Stund lijda/ a hverre vier sendum ecke vorar Gudrækelegar Hiartans Andvarpaner til Him

ens/

(i) Matth. 25. v. 13. (k) Rom. 13. v. 11. (l) 1. Cor. 4. v. 11.

ens / ad han vilie Lokſins frelſa oſſ fra ollum illum Dogum og Stundum. Þeſſe vor Bæn mun alldrei verda til Forgiefens. Veit oſſ þad vor Gud fyrer þin̄ Son JEſum Chriſtum / Am̄.

XVII. Umþeinking Ap AUGNABLJKENU.

Eſa. 26. v. 20.

Geim þig um litid Augnablik, þar til ad Reiden̄ er hia geingen̄.

Einu Augnablike ſijnde Dioful ullen̄ vorum Endurlauſnara JEſu oll Rijke Verallðaren̄ar (a). Þo þeim / ſem villa heita Gopuger og ſtorer i Verolldeñe virdeſt ſijn Magt og Metord / meiga vara um̄ morg Ar / þa er þad þo ecke ad reikna

(a) Luc. 4. v. 5.

reikna nema svo sem um eitt Augnablik. Þusund Ar eru fyrer DRottne sem eitt Augnablik. Og þegar vier erum komner til þeirrar Sælu Eilijfdar/ mun oss ecke umliden Tijme vorra Hormunga virdast ad hafa vered lengre / en eitt Augnablik. Hvad sæll er sa / sem a einu Augnablike skilst vid Verolldena/ en lender i Himnenum? Vier ættum ad hallda maklegä allt vort Lijf/ sem eitt Augnablik. Augunum kunum vier ad renä i Dag/ en a Morgun verda þau (mæske) apturlokenn. J Nätturlegum Svefne likium vier aptur Augun. A hverium Deige kan þad so til ad falla/ ad vier likium þau til fulls i Daudanu/ hvad lijka so sem Svefnen fellur opt a vor Augu Oforvarandis/ So heimsæker oss Dauden þess a mille/ ædur en vier hyggium vid hanns Komu. Marga sæker han i einu Augnablike / og kunna marger þeir ad finast/ er a þessu Augnablike taka ei riettan Vara. Fleister þeir/ sem leggia sig til Svefns / munu

þeinkia /

þeinkia/ ad þeir kuñe ad standa upp aptur: Eñ med þvi þad er ecke vijst / ad þeir sæe a nij uppløked sijnum Lijkamans Augum/ sæe þeir vel fyrer/ ad þeir vegna þess Vvissa/ sem yfer þa kañ ad koma/ medañ þeir eru liþande og vakande/ wtvelie sier eitthvad þad vijst/ sim þeim er til vissrar Huggunar/ epter þad ad Verolldeñ er forgeingeñ. Allt er þ Forgeingelegt / sem vier høfum: Allt er þad Fallvallt/ er vier siaum. Mørgum verda þeirra eigeñ Augu til Hneixlunarlegrar Blindne: Þad sierdeilis/ þegar þeir Iminda sier eitthvad liott/ so sem þad være fagurt/ z eitthvad Forgeingelegt/ sem þad være stadfast. Epter Mañlegum Hætte høþum vier kiært þad vier siaum/ og hvad oss þiker þæge legt fyrer Augunum: Eñ kome þar til Vpplijsing Hiartans/ og vier aktijum þ med þeirre hiñe iñre Andlegu Sioonene/ siaum vier strax Mismun a þvi svarta og hvijta. Þau Iñalucklande Bloomstur hafa hiñ besta Tit / so sem

þau

þau hefdu og hina bestu Ilman. Þær versstu Bækur hafa opt þañ stærsta Titil. I Verolldeñe skijler sier sa Ohreile Kroppur med Silke og Flugele: Og sa verste Metall/ verdur opt med hiñe begurstu Gillingu prijddur: Eñ hverneñ sem þetta geingur i Heimenum/ eigū vier ecke ad alijta þad / epter þvi sem þad sijnast kañ Utvortis/ helldur hverneñ þad i Raun og Sañleika er. Fyrer Mañaña Augū skijna marger Hluter hid Itra fagurlega/ sem þo eru hid Iñra sem þwlar Grafer daudra Mañaa. Og jafnvel þo allt þad sem sijnelegt er/ kiñe ad vera epter Natturuñar Hætte fullkomed / hlijtur þad þo Lokssins ad øngvu ad verda. Vort Lijf er reindar sem eitt Augnablik/ og a einu Augnablike kuñū vier umskipteleger ad verda (b). Ad þesse Umskipte verde oss ecke ad Illu/ so ad vier fyrer þau skilium vid Glede Veralldareñar/ Eñ røtū i Hrygd Fordæmingareñar/ Liggur oss a þvi/ ad vier

(b) 1. Cor. 15. v. 52.

vier a hveriu Augnablike lÿtum til vors eigeñ Lÿfs / og giætum ad hvert voru Sinda Registre mune koma samañ vid Guds Reikningskap/og hvert vier mun-um kuña ad standast med þad fyrer hön um/ edur ecke. Snart kañ þad skÿdar-ska Sandkorn ad vera ruñed wr voru Tÿma Glasé/og vor Lÿkame þliootlega ad nidurleggiast i Jördena / hvar ed hñ skal ad Dupte verda. Vora Daga kuñum vier ecke ad leingia fram yþer Guds Vilia/ og sa hefur vel sied fyrer þeim/ sem skickar sier svo a hveriū Deige/ad hañ þegar Eilÿfdeñ byriast/ver-de settur til Guds Sonar hægre Handar. Vor Glede/ hverrar vier hier nieotum/ varer eitt Augabragd (c)/ Eñ Pÿna Ogudlegra hellst vid Eilÿþlega. Þeir upprÿsa ad söñu skÿdarmeir aller/ sem sig hafa hier lagt til Svefns i Grof-unum: Eñ þeir iñganga þo ecke aller i þa Tialldbwd/ sem et er med Höndum giord/ helldur eilÿf a Himnum/ þvi su-

mer

(c) Job. 20. v. 5.

mer munu þa framganga til Doomsins Vppriſu (d). Eñ ſo ad vier hittum fyrer þau riettu Fridarens Hws/ þegar vier ſkiluñ vid þeſſe vor daudlegu Eimdar Hreiſe/ Vilium vier ſtrax a þeſſu Augnablike/ fyrer riettelega Ydran og Yfferboot/ koma oſſ i Saatt vid Gud/ ſo ad hñ a voru ſijdarſta Augnablike/ nær oſſ kañ eingeñ Mañleg Hialp ad ſtoda/ ſie vor ſeinaſta og Heilſuſamaſta Hugg un. Ef vier ſkylldum þangad til/ hñs vegna/ nockud lijda/ þa hughreiſtum oſſ þar vid/ ad DRottenñ yfergiefur oſſ ecke um eitt Augnablik. Og hañs Reide varer um eitt Augnabragd (e)/ og þegar vier hofum geimt oſſ um eitt lijted Augnablik i Grofunñ (f)/ þar til aller Reide-Stormar eru fram hia oſſ geingner/ mun ſu Himneſka Fagnadar Sool oſſ upprena/ og þad eilijfa Augnablik vottar Glede a Himnum alldrei Enda taka.

(d) Joh. 5. v. 29. (e) Pſalm. 5. v. 6. (f) Eſa. 26. v. 20.

XVIII. Vm

XVIII. Umþeinking
Aþ þvi
UMLJDNA.

Psalm: 144. v. 4.

Madureñ er so sem eckert. Hañs Dagar eru syo sem umlideñ Skugge.

Effi sem Umlided er / haþa Meñ ei leingur ad vænta: Pad Epterkomanda er Ovyst. Peim nyu Spaásognur um uñ epterkomande Týma / er ecke ad trwa. Vyst kañ pad ad skie / ad eg liþe til Morguns / lyka vel ad pad verde ecke. Sa sm er Nyrdoulaus uñ syna Velþerd / veit ecke hvad bægt honum kañ ad veta pad ad næ Vistarveru á Himnum. A Umlidnum Týmum / og allt hyngad til heþur Gud hiælpad oss: Eñ hvert vier skuluñ leingur vidhalldast / Og ad hañ vilie þramveigis leida oss a vorre Jardnesku

nesku Vegferdar Reisu/ mz sama Hætte og hañ hefur hier til giort/ þad er oss Oviss/ og eingeñ hefur sieked Bref fyrer þvi. A Vmlidnum Tijma/ til Rælægrar Stundar/ hofum vier/ an Efa/ stoora Sumu Himen-hroopande Synda kiæted Gud hia oss sia z formerkia: Og til ad bevijsa þetta uppa oss/ þarf ecke ad fletta upp nockrum odrū Bookum/ edur leida þar til nockur vñur Vitne, eñ vora eigeñ Samvitsku. Skyllde vorum Gude lata sier þocknast/ ad vier framhølldum leingur a vorre Lijfs-Reisu til Daudans/ þa hofum vier ad bwast vid þvi/ ad þar mune alltijd aukast vid Skulld vorra Synda/ so ad hun verde æ meire og meire/ allt þangad til ad oss være, Omøgulegt ad vita hana/ eñ sijdur nockra Fullnægiu fyrer hana ad giora. Vorar Synder eru ein Handskrift a moote oss. Hvar med viliū vier afmaa þessa Handskrift: Ecke kañ ein Blij-Hvijta hier til ad duga / Eingeñ Krijt/ og eckert añad/ eñ sa raude Steirn

JEſu Chriſti dyrmætrar Forþienuſtu. Ep vier hoſum haň hier til / verdur af Þuſund/ til hvetra vier kuňum ecke einu ad ſvara/ og hefdum orded i þau eilijfu Myrkur ad wtkaſtaſt/ alls eckert. So fullkomliga betalar JEſu Blood pyrer oſſ/ So hreinſ græder þad oll vor Synda Saar/ ad aþ þeim ſieſt ecke epter hid miňſta Or i eilijþu Lijþe. Vor Betalingur er Ogilldur : Þo erum vier ſkylduger ad Blooda þad ſem vier hoþum til / medaň oſſ er Tijmeň giepeň / ſem ad er eitt harmþrwnged og ſundurkramed Hiarta (a)/ ſo verdur oll Skull deň fyrer vorn Endurlauſnara af Gude uppgiepeň. A þeim uňlidna Tijman um hepur Gud audſyndt oſſ ſijna Myſkunſeme. Til Lands og Vatns hoþum vier uppreiſt vor Sigurmerke. Ad haň mune uňa oſſ þeſſa framveigis / þurfum vier ecke ad epa. Haň ſem hep ur hid gooda Verked vid oſſ uppbyriad mun þad og eirneň pramkvæma / ſier til

(a) Pſalm. 51. v. 19.

Vendañlegrar Dyrdar / so framt sem vier spornunst vid / ad lata oss framar henda þvilijkar Synder / sem vier hoꝼ⸗ um a umlidnum Tijma i moote hañs Vilia drijgt og framed/ þvi þar i er iñe faleñ sw rietta Yferboot og Ydran. Vm þeñañ sallta Sioo sveimar til vor oll Neill og Blessan. A umlidnum Tijma hafa marger so undañ oss geing ed/ ad betur skyllde vered hafa: Morg Fawitska / Veikleike og Illska hefur sig i Tie lated/ lijka vel hefur Gud apt rad sier ad sla oss hardlega med sijnum Reide⸗Vende/ og þar ad auke hefur hñ audsyndt oss so margfallda Oteliande Nad. Ef vier umvendum oss nu vid þetta / og giorum hier epter Verk Gud hrædsluñar/ Mun Gud giefa voru Lan de og Lijdum Lucku og Blessan: eñ añ⸗ ars hana fra oss taka. Hañ nidurlæg er og uppheꝼur: hañ giefur og burttek⸗ ur. Miñstu a hina fyrre Tijdena/ og allt til þessa/ og hygg ad þvi hvad hañ giorde þeim gomlu Fed ::: seiger Moy⸗

ses/Deut. 32. v. 7. Alldrei hefur sa nockur yfergiefenn vered / sem sig hefur reidt uppa DRotten. Enn hvert vil ium vier borga Gude þa Hialp / sem hann hefur a umlidnum Tijma veitt oss ? Vier viliumm med Samuele uppreisa Drott ne eirn Stein / sem heite Ebenezer / þvi ad allt hingad til hefur Drotten hialp= ad oss (b). Hvar eigum vier ad setia hann ? J Minnis-Platz vors Hiarta / so ad Jsrael og Jacob þeinke þar umm / hvijad Gud hefur giort vid oss mikla Hlute / og mun giora þa enn meire hier epter / ef vier gongum fyrer honum i Riettlæte og Heilagleika vora Lijfdaga. Mijner Brædur og Systur. Hingad til hofum vier lifad Umlidna Daga : enn hvert vier faaum ad lifa hier epter lif= ad/ er ecke i neins Manns Heila ad vita. Vier vilium bidia Gud ad giora oss O= hulta hier umm / fyrergief oss O Drott= enn þad sem umlided er / og vier hofum a moote þier giort / fra vorre Voggu ≠

(b) 1. Sam. 7. v. 12.

allt hingad til / mided og lijted. So vilium vier glader / ad endudum þessum Deige/ leggia oss til Svefns / A Morgun mun Gud uppvekia oss og framleida epter sine Velþocknan/ oss til hins Besta / veit oss þad/ vor Gud / hvers vier þig bidium / Amen.

XIX. Umþeinking.

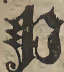
Af þvi NAFNEGA.

Edur þessu Orde

N. B.

Gen. 27. v. 8.

So hlijd N B Son minn minne Roddu / hvad eg skipa þier.

Essu Ordkorne N B kann eingenn ad skipta/ þvi þad er eins Atkvædis Ord. Ef ad vier athugum alla vora Lijfdaga/ þa

þa eru þeir lijka sem eitt Atkvæde ad reikna. Þad sem nu er/ lijdur skiniðelega. Tijmenn burtlijdur blivott: vier eirnenn med honum. Þetta Ord N B/ sem eg sagde / stapast ecke nema i einu Atkvæde/ og syner oss þann nalæga Tijma. Hver veit / hvad margar edur þaar Stunder vier høfum epter Olipad? Þetta Ordkorn N B / er eitt lijted Ord/ þo hefur þad ecke litla Meining/ helldur er þad miøg vigtugt. Minnstu N B þar þyrer a þinn Skapara/ ædur enn þeir vondu Dagarner koma/ og Arenn nálgast/ umm hver þu segder: Þau þocknast mier ecke (a): þvi þu veitst ecke/ hvad fyrer eina Dauda Stund / hvad fyrer eina Freisting/ su Nærsta Stund munde lata þier ad Hondum koma. Þenktu N B umm/ ad þijn Skyllda vtheimter þad þu hallder þier vid Gud: hann ummfram allt ad elska og gyrnast / so ad þu hafer Hlutdeilld med honum sijdarmeir i Himnarijke. Jeg seige aptur: Minn-

(a) Predik. 12. v. 3.

ſku a þiñ Skapara/ Fødur/ Son z Heilagañ Anda. A Fødureñ / ſo ad þu þecker hañ / og hafer Sameining med honum : A Soneñ / ſo ad þu trwer a hañ : A heilagañ Anda / ad þu heirer hañs Rauſt og hlijder honum : Eñ ef þu heirer ecke i Dag Rødd Drottens (b)/ kañ audvelldlega ad ſkie / ad þier veite þyngra ad heira hana a Morgun/ og kuñer ecke þar epter til Himneſkrar Noðſdar i hañs eilijfre Dyrd ad iñganga. Lærdu þar fyrer i Tijma / z Nu ſtrax/ ad betra þig/ og lꜳt þig ecke forherda af Svikræde Syndareñar (c). Siaa/ N B er ſa þægelege Tijme/ ſiaa/ N B er Dagur Sialſpræðeſins (d). Tijde hañ um Hond einu ſiñe / kañ þad ad ſkie / ad hañ kome ecke aptur ødru ſiñe. Eirn goodañ Vind lætur eingeñ forſokkur Skipherra ſo burtlijda/ ad hñ nette ecke ſlñar Siglingar. Eirn forſiꜳll Chriſteñ Madur / ſlepper eñ ſijdur þvi Take.

(b) Hebr. 3. v. 7. (c) Hebr. 3. v. 13. (d) 2. Cor. 6. v. 2.

Tækeþære / sem han heþur NB Ad kieppast a Neþn eilyþrar Sæluhialpar. Kaupmadurenn lytur epter þvi fyrsta Tækefære ad selia syna Voru / og þa hana aptur betalada : Akurmadurenn tekur Vara a þvi/ ad Sa og Vppskiera. A riettum Tyma hlioota vier ad Sa / eþ vier i Eilyfdenne vilium haþa Not aþ þeirre Himnesku Kornskieru. Jeg mæ meina ad þesse Tyme sem NB er/ sie minn hinn sydarste: þar þyrer vil eg hallda þvi eg heþe/ og ydka þad Gooda a medann eg kann þad ad giora. Perla Himensins verdur ecke til Kaups / nema a riettum Tyma. Sa sem ecke kaup er Voruna þegar hun er til Solu/hindrar sinn Avinning. Sie Tymanum tapad/ er allt tapad. Ef þeir Fordæmdu feinge hann aptur i Nelvyste / hvad mundu þeir þa ecke þegner giora? Enn seint kiemur Osvinnum Raad i Hug: þar Kla ga þeir þorgieþens / þar andvarpa þeir til einkis. Dioþullenn kienner synum Skoolabornum þetta Ord/ A Morgun /

og þar fyrer hallda þau vid hid sama / og brwka Tijmañ fyrer utañ nockra Þeiniñg um Eijlifdena. Christur hefur kieñt þad sijnu Lærefveinū/ad þr skule ærla leita sijn / og so skule þr finña sig. Þar fyrer vil eg i Dag/ NB strax/ snwa mier til MRotteñs. Þeir Christnu eru riettelega kallader Born Soolareñar / ecke þrrar nætturlegu edur forgeingelegu / helldur þrrar eilijfu Riettlætesins Soolar. Sooleñ stendur alldrei kyrr. Vort Siñe ætte alltijd ad vera so sem a Hlaupe/ til þess vier fæuñ komest til þrrar himnesku Soolar Riettlætesins. Epter endada Reisu hvijlast Meñ hvad roolegast. Epter afstadna Vegferd vors Lijfs a Jordune / faum vier sieta Roo i Nadar og Dyrdar Skaute vors himneska Fødurs. A Morgun kañ Myskunar Dyrunum ad vera apturlokad / og þess Himneska Kongungs Nadar Spijra/ verdur þa / mæ skie/ecke wtriett. Og þvi vil eg NB taka þad Tækefære/ er mier giefst / z koma til

ma til myns Guds / a medan hañ af mier Jñgongu. Jeg vil ecke med Felix (e) / nockurn Frest wtvelia til miñ ar Betrunar / so ad eg ecke med honum rate i eilyfa Olucku. Gud sem ad hef ur lofad mier siñe Nad / þegar eg um vende mier til hañs / hefur alldrei heited mier þvi / ad leingia mitt Lyf til þess Tyma / a hverium mier sialfum er þæ gelegast Yferboot ad giora. Jeg vil taka þad vissasta / fyrer þad sem Ovyst kañ ad vera. J Dag og NB er miñ Tyme / þvi snu eg mier til Guds / so mun hñ aptur snwa sier til myn. NB vil eg byria ad giora þad hid Gooda / og betra mig ædur eñ eg dey. Eñ ef þier skulud deya NB i Dag / Hvar er þa ydar Betran? Hver hefur sagt / ad vier skylldum lifa med Jsaac / þangad til vor Augu eru mirk orden (f). Siæd vel til a medañ ydar Augu kuña ad siæ / ad þier giæted ad þvi / hvad til ydar Fridar heir er / og opned þau lifande / so ad þier sofned ecke i Daudanum.

(e) Act. 24. v. 25. (f) Gen. 27. v. 1.

XX. Umþeinking
Ap þvi
EPTERKOMANDA.

Devt. 32. v. 29.

O/ være þeir Hygner / og kiñe ad þormerkia slijkt/so ad þeir underskæde þad/ hvad ÿþ-er þa mun hier epter koma.

Hegar þokaſt er/ sijnaſt Borga-Turnarner og adrer Hluter hærre og stærre/eñ þeir eru. Þoka þrrar skamarlegu Vond sku vors Lijfs giører þad/ ad vier sieaum ecke hvad nærre oss sie þad litla Hreise vorrar Lijk-Kistu/ i hveria vier eigū ad leggiaſt. Vier erum þra þvi i Giær Dag (a). Vort Lijf er sem Dagureñ/ sa i Giær umleid (b). Hvad þæer þeink ia um þad/ er a Morgun kañ ad skie?

Hvad

(a) Job. 8. v. 9. (b) Psalm. 90. v. 4.

Hvad færer giøra sier Samvitsku af þvi sem sijdar meir mun yfer þa koma? Þeñañ Nalæga Tijma hafa þeir til þess/ er þeir vilia/ so sem þad gillde ei-nu hverneñ fer um̃ þañ Epterkomanda. Þad s Vpphaf hefur/ þ hefur z Enda. Þetta skillde Mañeskiañ læta sier Daglega til Hugar koma. Vier vitum nær vier erum fædder: Eñ eingeñ veit/ nær hañ skule deya: Þo mun þa fæa ad fiña/ sem hafa byriad ad deya sialf um sier og Verolldeñe/ a medañ þeir hafa lifad: So sem Madureñ være fullviss um̃ þad/ad hañs Endalikt kiñe ecke ad verda oñur eñ Good. Margur kañ ad bera Sorg fyrer þvi/ hverneñ þ mune tilganga Epterkomande i Ver-olldeñe: Hvilijka Endalikt/ ad Strijd og Bardagar mune hafa/ og hvorneñ hañs Vinum/ Nidium og Afkomeñum mune ganga a þeim Epterkomande Tijmunum. Ef vier framgeingium a Guds Vegum/ og hefdum Vm̃sorgun fyrer sialfum oss/ munde hitt añad vel

af-

apleidast. Vier hofum Umsorg fyrer voru Hwse/ hvert helldur vorer Umsioonar. Meñ giora þad edur ecke. Epterkomande er/ þad Mañsins Son mun koma (c). Muñi vier vera Vidbwner ad standa frame fyrer honum? Straff ed pilger Syndunñ/ Doomureñ er Epterkomande. Hvad viliun vier til giora/ so ad vier kuñum ad plsia undañ tilkomande Reide? (d) Uppriisa Framlideña kiemur a epter/ bæde Riettlætra og Rangslætra (e). Erũ vier aller visser um þad/ ad vier munum uppriisa til eylijfs Lijfs? J hvern þañ Stad/ sem Eikeñ fellur/ þar liggur hun. Epter þvi sem vier deyum/ epter þvi upprijsum vier: Eñ so vier kuñum ad plsia Epterkomande Reide / Lætum oss leita þess Tilkomanda (f)/ a medañ Dagureñ er; a medañ Soolar-Birtañ lijser oss/ og a medañ þesse Dagur er upprunñeñ oss til hins Gooda. Gud hefur eñ nu þad hvijsla

(c) Matth. 17. v. 22. (d) Luc. 3. v. 7. (e) Act. 24. v. 15. (f) Heb. 13. v. 14.

hvijta Fridar Merke upphafed vor a medal. Ef vier snwum oss i Tijma til DRottens / munu þeir Tilkomande Tijmar/verda oss til Glede og Farsælld-ar/bæde i Tijmanum og Eilijfdeñe/ og alldrei oss til Fordæmingar verda. Eñ ef vier giorum þetta eige/ hvers añars hofũ vier þa ad vænta/helldur eñ hræde legs epterkomande Straffs/so sem vier forþienad hofum? Guds Reide breñur yfer þeim Ydrunarlausu allt til nedsta Helvijtis. Eñ hañs Miskunseme var-er z Æfeñlega (g). Og hañs Sañleik ur uñ Alldur og Æfe (h). Mijn uñ sorgun skal vera/ ædur eñ eg fer þang-ad/ hvar eg skal verda Eylijflega (i). Ad eg verde iñlæten uñ Dyr Hiñnaña/ þar ed eylijf Glede mun vera yfer Hofdum allra Riettlætra (k)/ þar ed Gud med eilijfre Miskun mun þeim Miskunsamur vera (l). Eñ hvorneñ kuñum

(g) 2. Chron. 5. v. 13. (h) Psalm. 100. v. 5. (i) Predik. 12. v. 7. (k) Esa. 35. v. 10. (l) Esa. 54. v. 8.

kuñum vier þangad ad komast? um̃ Veg saññarlegrar Nädne vid Gud / Nañ hef ur fyrerheiled oss þvi eilijfa Lijfe (m) / Ef vier gongum i Footsporum hañs Kiærleika / i þvi ad hata Syndena og Dioþuleñ : Gud og christelegar Dygder ad elska. Vier þurþum hier ecke nock-urn añañ Vegvijser / epter hverium vier skulum ganga iñ i þad Himneska Zions Slot / nema alleinasta Hræsnislausa Gudhrædslu. Eþ vier ydkum hana / munum vier eignast þad Hws / sem er eilijft a Himnum. Hver sem vill sijdar meir eiga heima i þessu Hwse / þilge þvi sem hier er Radlagt / og mun hañ a eingum Tilkomande Giædum Brest haþa. Eñ samt meiga Meñ hafa christelega Vm̃sorgun fyrer þvi Tilko-manda i þessu Lijþe / og þess varna eg ongvum. Elska til Fodurlandsins rein-ust opt sterkare eñ oññur Elska. Latum oss elska Gud og vort Himneska Fodur-land / med eirne sterkre Hiartans Elsku /

og

(m) 1. Joh. 2. v. 25.

og aþ allre Sæl/ og øllum Kroppum. Og so sem vier hofum vered fwser ad draga hyngad til þad Vonda/ so verum nu hier epter Kostgiæfner ad þramganga a Veige saññarlegrar Yþerbootar. Þo ad nockud af þvi Vmlidna hafe ecke vered/so sem byriade/ kañ þad snart betra ad verda/ fyrer Gudlega Vmvending: og þeir Tilkomande Tymar munu oss þa blessader verda/ Jo øllu betur eñ þeir Vmlidnu vered hafa. Elldingar i Loptenu hreinsa þad. Skot-Elldur af Byssunum hreinsar Landed af Pesteñe / eþ þad snyr sier þra synum vondum Veige/ og lærer Gott ad giøra. Þesse Von mun oss alldrei bregdast. Ef vier lætum ecke Gude bregdast vora Yþerboot. Hiálpa oss/ vor Gud/i øllum vorum Nalægum og Epterkomande Naudsynium Lijfs og Sælar/ so viliū vier prysa þitt Nafn i Epterkomande Dyrd Eilyþlega.

XXI. Vm

XXI. Umþeinking

Ab

ÆSKUNNE.

Gen: 8. v. 21.

Þankar Mannlegs Hiarta eru Iller fra Ungdoome.

Ad Trie sem ecke kekur til ad bloomgast/ edur fær nockr Blød a Vorenu/ ber aungvann Avøxt a Sumrenu: Þvi sem Menn nema i ÆSkunne / hallda þeir hellst i Ellenne. Tamur er Barns Vanenn. Bere Vor-Tijme vorrar ÆSku Gude øngvann Avoxt / er eg hræddur umm / ad þegar Elledagarner koma/ verde þeir obsiidvaxner. Hver sem ecke þiionar Gude i Dag/ er Ovijst hann giere þ a Morgun. Sa er hinn Forsookraste / er bæde seint og snemma erþidar/ og so maa hann þvi Uggalausare vera umm þad/ ad hann fææ eitt Helgedags Kvølld sier til Hvijld-

Hollldar. Ef þu dregur eckert saman i þine Æsku/ hvad villtu þa finna i þine Elle/seiger Syrach: 35 Cap. v. 5. Hver sem Ottast Gud a Tijma Fridarens/ mdur en Fiand-Madurenn er komenn fyrer Stadar-Portenn/ Hann hefur þvi stíd-ur ad Ottast fyrer Strijdenu. Gud/ sem straffar þa Bondu i sinne Grimd/ agar þa Goodu Fodurlega. Marg-ur kann sa ad finnast / hverium kiærare hefur vered/ helldur sein/ enn fliott Um-vending og Betran sijns Lijfs/ og þess vegna hefur þad sama marga dreiged til Glotunarennar. Vijst hefur Gud fyrerheited sinne Naad þeim/ sem seint yd-rast: Enn hvad fáer eru þeir/ sem þetta hafa giort? Þad er Riettvijst/ Ad sa sem Arla kunne ad leita og finna / þinne ecke nær hann leitar opseint: Ad hann hroope/ og honum verde ecke svarad. Eirn Nerra mediekur traudlega/ þann sem alla sijna Daga/ hefur þioonad hans Fiand-Manne. Nætt er vid þvi/ ad Gud mune so vid þa giora/ sem ecke vilia snwa sier

N til

til hañs/ þyrr eñ a þeirra Daudaſtundu/ hvad ſijnaſt mä/ ad þeir giøre meir af Neid og Naudung/ eñ Kiærleika vid Gud: Meir aþ Otta/ eñ riettſkickadre Tilhneigingu. Stoor Æra er oſſ þad/ eþ vier kiñum ad reikna vora Betrunar Daga/ fra þrre fyrſtu Morgun Stund vorrar Æſku / allt til þeſſ nu er komed. Græhært Høfud / med einu heiløgu Hiarta / giører Mañeſkiuna Æruverdugä þyrer Gude / og Græar Hærur eru Heidurſins Corona / hver ed þiñſt a Riettlæteſins Vege / ſeiger Salomon: Ordſk: 16. v. 31. añars ſkiedur þad ecke. Eñ þo Høþuded ſie Sniovhvijtt af Hærunū/ z Sálen Kolſvort af Syndunū/ hialpar Aldureñ eckert Mañeſkiuñe til heñar Velþerdar. Vor Endurlauſnare JEſus gaf ſig ſtrax a blautū Barns-Beinū þyrer oſſ til Synda Offurs: Nū heþur z giefed oſſ Ept erdæme / ad vier ſkylldum fylgia hañs Footſporum. Hañ heþur þliootlega fullkomnad vora Endurlauſn/ þvi byr-

jar

iar oss aptur a moot / ad leggia plioota Kappsmune a / ad stadfesta vora Kall-an og Utvalning (a) / og draga hana ecke undan fra Æskune til Elleñar. Sialfur Gud hroosar Jerusalem med þessum Ordum: Jeg minest a þijnar Goodgiørder i þijnum Ungdoome / og þin Kiærleika i þijnum Heitum / þa þu fylgder mier epter i Eydemørkeñe i einu Lande / hvar ecke var Saad. Ef vier vilium nioota þvilijkrar Æru af Gude / byriar oss ad giøra þvilijk Verk / og þioona Gude / medan Mergureñ er ecke dauþ ur ordeñ i Beinunum. J Løgmaalenu heimte Drottenn þann fyrsta Avøxt af Jardar Groodanum (b). Þad Fyrsta og Besta er alldrei of gott fyrer Gud / fyrer utan hvern ad eingeñ er goodur (c). Sa sem i Æsku sina Daga / og a Morgun Stund sijns Lijfs / byriar sin Alldur i Guds Otta / mun allar sijn ar Lijfs Stunder farsællega enda. Ef

H 2 vier

(a) 2. Pet. 1. v. 10. (b) Exod. 23. v. 19. (c) Matth. 19. v. 17.

vier giørum nu strax Tilraun til þessa i Dag. skal pad oss Obrygdullt verda/ þegar Eilijfdeñ byriast. Hvar vier munum verda sm̃ Einglar Guds a Himnum (d)/og standa i æfarande Bloome Himneskrar Dyrdar / sem adrer heilbrigder Æskumeñ/ er alldrei kuña ad sijk last nie deya / Eja værum vier þar.

(d) Matth. 22. v. 30.

XXII. Umþeinking

Ap

ELLENNE.

Spek: 4. v. 8. 9.

Elleñ er heidarleg / og Oflecfad Lijferne er sa riette Alldurdoomur.

Aer Huter batna vid Alldureñ/ þvi elldre sem Madur verdur / þvi kalldare verdur hañ. Þvi elldra sem Tried er / þvi þærre

Averke ber þad. Þvi leingur ſiñ Lioo ſed breñur/ þvi verre Skarreikur verdur aβ þvi. Marger voru Einglar i Aſkuñe/ ſem ordner eru ad Dioβlum i Elleñe. Marger haβa i Aſkuñe vered riett Chriſtner / eñ βalled i Elleñe βra Sañleikanum. Þeir haβa uppbyriad i Andañ/eñ fullkomnad i Hollдenu (a). Vier þeinkium aller Samler ad verda (b). Ef vier giorum þad i Gudhrædſluñar Dygdum/verdur vor Alldurdoom ur loβlegur / Añars hialpa mørg Ar eckert/ þar ſem margβalldur Guds Otte βiñſt ecke. A eβſta Deige verdū vier ecke ſpurder ad þvi/ hvad mørg Ar vier høβū liβad i Verølldeñe/ helldur verdur þa rañſakad hvad margt Gott vier høβ um i heñe giort/ og heimtur Reikningsſkapur af þvi hverneñ vier a hveriu Are/Deige og Stundu høfū i heñe lifad/ og hvad margt Gott vier høβū βorſoom ad. Þad er ſa gamle Sattmæle : Þu

 ſkallt

(a) Gal. 3. v. 3. (b) Syr. 8. v. 7.

skal, i Dauda deya (c)/ Enn alldrei verd ur Daudenn off ad Skada / helldur eirn stoor Avinningur/ eff vier deydum og kross-festum i off þann gamla Mannenn medann vier lifum (d)/ og utrhreinsum þ gam-la Surdeig (e) / afleggium þann gam-la Mannenn / epter fyrre Breitne (f). Minnum vier ecke meiga feigia til marg ra Þrra sem komner eru i Elle a vorum Dagum / sem Daniel sagde vid Doom-arann :. Þu hinn vonde gamle Skalkur (g). Tilheirelegt og Riett er þad/ ad hia þeim Gomlu sie Skilningurenn (h) / og ad þau grau Haarenn sieu Þra Pryd-de (i). Enn þegar under þessum er ecke ad finna nema kolsvartann Þreck/ prijder þad ecke nockurn Tijma Alldurenn/ hvad Lesterner skama. Riettvijst er þad/ ad Menn hafe þann Gamla i Heidre / hver ærlegur er. Enn hrokast nu ei Æsku-madurenn upp i moote þm Gamla? (k). Og

(c) Syr. 14. v. 17. (d) Rom. 6. v. 6. (e) 1. Cor. 5. v. 7. (f) Eph. 4. v. 22. (g) Susan: v. 52. (h) Job. 12. v. 12. (i) Prov. 20. v. 29. (k) Esa. 3. v. 5.

Og eg trwe nu pinest faer Josephs Lyk ar/ sem bar Banforg pyrer synum Fødur i hũs Elle. Marger unger Syner Oska synũ gomlũ Foreldrum sælugrar Heimfarar i Himenen / so ad þeir med Þra epterlæted Gots meige fara/ sm̃ þr vilia. Verolldeñ hlytur ad vera kom eñ i Elle/og þui er Kiærleikureñ/so nær wtkolnadur i allmargra Hiortum. Pad verdur þar vid ad blyfa. Hvad vier kuñũ ecke ad betra/ hliootũ vier ad læta so vera. Vilie Gud læta oss verda gamla/ og komast til Elleñar / skyllde þetta vor Regla vera: Opleckad Lysþerne er sw rietta Elle (l). Þetta vil ium vier kappkosta i Krapte heilags Anda. Læte Gud þar Lokfins koma fyrer oss / ad vier hliootũ ad ganga vid Staf af stoorre Elle (m) / mun Gud samt bera oss til Elledaga (n). Og ecke burtkasta oss i vorre Elle (o): þo ad vier hier ad auke verdũ i Elleñe ad

 Spotte

(l) Sap. 4. v. 9. (m) Zach. 8. v. 4. (n) Esa. 46. v. 2. (o) Psal. 71. v. 9.

Spotte og Athlatre vorū eigeñ Bornum / epter Vÿſu Veralldarceñar / mun Gud þo Lokſins kalla oſſ til ſÿn ſadda Lÿfdagaña (p). Vier hoꝛum aller Vnger vered / og margur aꝛ oſſ er nu Gamall ordeñ (q)/og eingeñ af oſſ heꝛ ur ſied þañ nockurn yꝛergiefeñ / ſem a Gud heꝛur vonad. Pad mun ſa goode Himneſke Fader ecke helldur hier epter giora. Eñ giore Gud vort Holld og Horund gamallt (r)/ og vor Aſynd bolne af Hrygd / og take ad elldaſt (s) og Sorgeñ giore oſſ gamla fyrer Tÿmañ (t). Ver Gud bæde i Naud ꝛ Dauda Vm̄ſorg fyrer oſſ. Vier viliũm aller bidia / ad Gud vilie ecke miñaſt a vorar gømlu Synder / og ecke helldur a þær nÿu/ ſo mun vor gamla Illſka huleñ verda / og Himeneñ til eirnrar nÿrrar Myſkunſeme oſſ opeñ ſtanda. Vier erū nu einū Deige elldre vordner/eñ vier vered

(p) Job. 42. v. 17. (q) Pſal. 37. v. 25. (r) Harmag: 3. v. 4. (s) Pſal. 6. v. 8. (t) Syr. 30. v. 26.

vered høfū/ og einū Deige komner nær Grøfeñe: Eñ hvad marga Daga vier skulū hier epter lifa / veit Gud alleina. Eñ þad vilıū vier alleina laata vora Vm̄ hyggiu vera / epter Skicke allmargra Gamalla/ad verda ecke æ-giarner/helld ur til sin med allre Kostgiæfne/ ad safna oss Fiærsiood a Nimnū. Þo ad vier kuñū ad hafa nockud Gots a Jørduñe/ fylger þ oss ecke i Nımeneñ. So be halde Jørdeñ sinu Gulle af Ophir / sinu Silfre fra Tharsis/ sinum Gimsteinum fra Stavila/ sinu Reikelse fra Saba/ sinum Fylabeinum fra Ziptim/ sinum Perlum fra Cathai. Ef vier høfum JEsum med oss þegar vier deyum/ høfū vier noogañ Fiærsiood. Nañ er Erfinge allra Nluta (u): Vier verd um þeir og eirneñ i hønū og fyrer hañ (x). J hønum liggia hulder aller Fiær siooder Viiskuñar (y). Fyrer hañ mun um vier eignast eirn eilıfañ Rıykdoom a Nimnum.

(u) Ebr. 1. v. 2. (x) Rom. 8. v. 32. (y) Coloss. 2. v. 3.

XXIII. Umþeinking.

Af þvi sem

OFORVARANDIS KIEMVR.

Marc. 13. v. 35. 36.

So vaked nu / þvi þier vit ed ei nær HErrañ Hwssens kiemur / So ad ei kome hñ O forvarandis og fiñe ydur sof ande.

Þeir sem biggia i Leir-Hwsun um/ hverier Grundvallan ha fa a Jordune/ z uppetast sku lu af Modkum / þad varer i fra Morgne allt til Kvollds/ þa verda þeir upphøggner/ og ædur eñ þa þess varer/ þa eru þeir olldungis i burtu/ sag de fordum Eliphas af Themon vid Job. (a). Þessa Likpredikun hafa Meñ

(a) Job. 4. v. 19. 20.

Meñ hallded yþer morgum Stoor-Herr-
um/ og þeirra Vnderſatum : So vel
yþer Edalmoñunum/ ſem Bændunum/
yþer þeim Rijku / ſem þeim Fatæku.
Eingeñ deyr ſo i burt / ad ecke ſie eitt-
hvad uṁ haſi talad. Hver þeinker uṁ
þad/ad Hñs Endalikt ſie Nalæg? Num
ſkiedur opt OfORvarandis : þo verd-
ur eingeñ OForvarandis fæddur/ og eing
eñ deir OForvarandis fyrer Guds Aug-
um. J haſis Book eru talder aller vor-
er Dagar / og hverium einum ſett ſitt
Takmark/ yþer hvert ecke verdur kom-
eſt. Eda mun þad kuña ædur ad ſkie/
eñ þad er fyrer ſied / edur æſett i Rade
þeirra Himneſku Vardhallds-Mañaa?
Nu med þvi eingeñ Madur kañ þetta
ad vita/ ættum vier a hverre Stundu /
epter Bodſkap Daudañs/ ſem OFor-
varandis kañ ad koma/med Ydkun Guds-
hrædſluñar/ ad bijda. Fyrer Oþraſñ-
ſijnena hefur margur til Gruña geinge-
ed/ og marger Staber hafa ſkindelega

og

og Oþorvarandis vered yferfallner (b)/ med þvi þeir haþa sig ædur Illa pyrer-stied. Vor Lucka og Lijþ hanger sem a einum Norþræde/ so snart sem hañ kañ ad slitna/ So geingur þad og til þyrer þessu hverutveggiu. Vatnsboolurnar lijta fallega wt.: Eñ þegar þær eru spreingdar/ verda þær ad eingu. Vort Lijþ er sem ein Vatns-Boola. Þegar lijted Nita/ edur Kulda Kul blæs a þad/ er þad Forgeinged/Og ædur eñ þeir O-gudlegu giæta þar ad/mun Gud fella þa OForvarandis/ og upprickia þeim med Rootum / so ad þeir verdeølldungis ad øngvu (c). Eirn OForvarandis Otte kañ yþer þa ad koma (d)/so ad þeir glei-me øllu þeirra Forstande/ og an Vm-þeinkingar þalle a Bak aptur/ og fyr-erþareſt i Næſkanū. Eingeñ Madur er so sterkur/ ad DRotteñ Allsheriar giete ecke kollkaſtad hønum/ og eingeñ so vel skickadur/ ad hañ meige reida sig

þar

(b) Jer. 15. v. 8. (c) Sap. 4. v. 18.
(d) Sap. 18. v. 17.

þar uppa þyrer Gude. Veralldleger Tÿrañar haþa ad vÿſu mikla Magt/ þo hlær hañ ad þeim/ ſa ed bÿr i Himneñ/ og med þvi meire Hverwd/ ſem þeir haþa byriad hier ſÿn Verk i giegn Gude/ med þvi ſtærre Forſmaan munu þau Enda taka. Alexander/villde nær þvi ſvelgia alla Verølldena/ og ſtioorna eirn yper heñe: Eñ hvad ſkal nu þeſſe hañs Drambſemdar Ande ſtoda hañ/ þar hañ er? Edur hÿs Pilgiara/ er hñs Footſpor rekia? Gud kañ Oforvarandis Vøgnum z Heſtū/ aſamt øllu þvi/ ſem Fiandmeñ hañs Chriſtne/ haþa til þeſſ ad opſækia hana med/ ad kollkaſta/ edur a Flootta ad reka/ þegar hañ iñſender i þeirra Hiørtu Skielþing og Hrædſlu. Og hver munde haþa þurþt ad ſeigia Siſſera/ſm̄ hafde Nÿu-Hundrud Jarn Vagna/ og añañ Oþlÿande Her/ i moote þeßu Herlide Iſraels/ad hañ være ecke Ohultur? Eñ ſidur ad ein Kviña munde ſlaa hañ i Hel (e). Þa ſem ecke Ottaſt

(e) Judic. 4. v. 13. ſeq.

Offast fyrer Sverdum/ lætur þo Gud fyrer Sverde farast. Og þa sem eckert Reidarslag agta/ lætur hañ fyrer lijtid Medal verda svipta sijnu Lijfe og Nofmoode. Gud kañ ad færa þañ i Bryntuna/ sem alldrei heßur hana fyr hored/ og ad styrkia hañs Hiarta/ so hañ med mikille Hreiste og Deßadur frañgange. Sijnum Efnum frañfilger sa mikle Gud opt fyrer lijtel Medøl. Huersu aumlega/ sem oss kañ ad sijnast/ sie astadt a þessu Tijmu fyrer Guds Christne i Heimenum/ meigum vier med glødu Giede vera/ þvi hun er geimd i Guds Verndar Skaute. Hvad oss sialfa astrærer/ med þvi ad Ending vorrar Vegferdar kañ Oforvarandis ad koma. Sæmum til ad vier lifum svo a hverium Deige/ sem hañ være oss fra Eilijfd tilsettur Daudadagur / og a medañ vier hofum Tijmañ/ giefum þad Gude sem honum tilheyrer : Lijka eirneñ Naungonum þad/ uñ hvert vier erum honum skylldoger. Ef vier Oforvarandis a

vorre

vorre Lijfs-Reisu/ verdum þirdter ollu þvi/ sem vier kunnum oss til Vpphellds ad hafa/ og þesse Nootl/ so sem Daudans Brwdur kast ad samteingia oss honum/ Vilium vier ecke þyrr leggia oss til Svefns/ Enn vier i Eiuingu Hiartans aller bedid hofum. DRottenn JEsu/ Sonur Davids miskuna þu oss/nu og a vorre sijdurstu Daudastundu/ og ef vier skulum a þessare Stundu deya / Verku vort Lioos a vorum Veige/ allt þangad til vier komumst til þijns eylijfa Lioos / Amen.

XXIV. Vmþeinking

Ap þessu Orde

SVOLEJNGE.

Jerem: 15. v: 18.

Hvar þyrer varer vor Pijna svoleinge.

SOleinge/ sem Siwkdoomurenn er ei Olæknande/ maa sa sem Sootteñe er underorpenn haþa gooda Von ad honum mune

batna/ og ad Han nære sijne Heilbrygde. Ecke burtkastar Madur Trienu/ Svoleinge þess Root er ecke ölldungis þwveñ. Skipbrots-Madureñ er ecke ölldungis Vonarlaus um sitt Lijf/ Svo leinge Hañ hefur epter eina Fiøl af Skipenu/ ad fleita sier a. Þeir sem under Þwnga Eimdaña ganga biwger og bogner/ meina ad þeirra Kross vare allt til ofleinge/ klaga þvi z seigia: Hvar fyrer eru vor Saar med öllu svo vond (a). Þetta er allra Jobs Brædra Dagleg Kløgun: O Rotteñ/ þvi villtu Svo Leinge ölldungis forgleima? Og þeir mestu Yfertrodslu Meñ Guds Bodorda/ Læta eirneñ þvilijka Kløgun a sier heyra: Eñ Andsvared hier uppa stendur skrifad hia Ezech: Cap: 18. v. 15. So Leinge þijn Hreckvijse er fundeñ/ vil eg Vanhelga þig. Hverra Misgiørningar eru stikadar med langre Alin: Þeir meiga lijda þad/ þo ad þeirra Straff og Neg-ningar leinge vare. Gud hefur leinge hafft

(a) Jer. 15. v. 18.

hafi Poleñmæde vid þa / er i moote hon-
un hafa ſyndgad / af þeirra Fri-Vil-
ia: Leinge hefur hañ Mañaña Illſku
umlided: Leinge ſied þeirra Oþdyrþſku
i giegn honum / z hefur leinge læted ad-
vara þa: Eñ med þvi þeir hafa ecke
viliad læta betra ſig / hefur hañ hvatt
ſitt tveggiad Sverd / og hoggur þvi a
bædar Sijdur / ad hañ hegne med þvi
Mañaña Illſku / er nu hefur ſvo leinge
varad: Eñ hvad leinge ſoddañ mune
tilganga / veit Gud alleina. Þo kuña
vorer Negningar-Dagar audvelldlega
ad ſtyttaſt / ef vier vilium þad ſialfer.
Þeir ſem hijngad til hafa med ſijnu von
du Lifferne leinge offrad Nolldenu ſijn
um Breñevoornum / ef þeir biggia
nu Drottne eitt Alltare / nijrrar Yfer-
bootar / og offra honum a þvi heitre
Breñeforn Hræſnislauſra Ydrunar
Tara / þa ſtrax umvendad hañs Rei-
de i Nadena / Añars verdur ecke hañs
Reide-Bikar tæmdur / ſo leinge ſem þetta
ſkier eige. Þat eru eñ nu noogu margar

hand-

handbærar Pijlur i Nimnenum / hvꝛt-
ium Gud kañ ad skioota til Veralldar-
eñar / og hitta med þeim Niortu þeirra
er i heñe bwa. So leinge sem Nimen-
eñ varer / lætur Gud vid Verolldena siñ
Myskunar Sattmaala stadfastañ vera
(b): Eñ ef hun yfertredur hañ / mun
Drotteñ dæma hana an Miskunar
Alÿts / epter heñar Verknade. Nogum
þvi voru Dagfare / svo leinge sem vier
hier gongum / med Ottablendne (c) /
og verkum vora Saaluhialp med Ugg &
Otta: Giætum þess ad þad er tilheire-
legt / svo leinge sem ad vier erum i þessu
Nreise / ad vier uppreiknum og aaminum
sialfa oss (d). Verkum svo leinge sem
Dagureñ er: Nootteñ kiemur / nær eing
eñ fær verkad (e). Þegar Nwsed er
nidurfalled / er Ohægt ad reisa þad apt
ur upp fliootlega. Ef vier betrum vo-
ra vonda Side / hvoria vier hofum so
leinge haft: Ef vier latum af vorra
margra

(b) Psal. 89. v. 30. (c) 1. Pet. 1. v. 17.
(d) 2. Pet. 1. v. 13. (e) Joh. 9. v. 4.

margra Ara Misgierningum / nuu þ
ecke hier epter leinge verda/ þangad til
Gud lætur sitt Nadar Lioos lÿsa oss/ og
sÿna Sool aptur uppreña yþer þeim /
sm̄ svo leinge hafa i þeirra Normunga
Mirkrū seted. Kongureñ Joas giør-
de þad sem Rett var / og Drottne vel
þocknadest / so leinge sem Jojada Prest
ur lærde hañ (f). So leinge sm̄ Gott
eñ varer/er sa Siwke optlega til Frids.
Alldrei lÿdur þad Jlla fyr hia / eñ und-
añþarnar Synder eru til Baka geing-
nar / og þad sem hingad til hefur þor-
soomad vered / verdur bætt og betrad.
Oss byriar a ollum Tÿmum fromū ad
vera/ Ef vier viljum bæde i Dag & alla
Tÿma oss vid Guds Niastod hugga/ og
stadþesta i vorum Hiortum/ ad læta ecke
vora Samvitsku bÿta oss fyrer vors Lÿf
nadar Saker / so leinge sem þad vor
Andardrættur er i oss (g)/ og ecke læta
aþ voru þromu Lÿferne. Hvertneñ sm̄
vier hoþum hingad til vered / kañ oss

(f) 2. Reg. 12. v. 1. (g) Job. 27. v. 3.

ecke ad hialpa/nema vier og eirnenn þann Tijma/ a hverium vier nu lifum/ alltijd þromer sieum ; og sw sijdarsta Stund dæme oss ecke/ epter þvi sem umlided er/ helldur epter þvi sem vier verdum þa a oss komner af Gude fundner. Epter þvi sem vier þøllum þa / epter þvi munum vier z sijdar uppstanda. Israel z Guds Zion haþa leinge aþ Fiandmønnunum underþrickt vered/ og þad riettvijslega / vegna þess þau hafa svo leinge læted Gud sia fullann Mæler þeirra Synda. Nepde þad ecke vered maklegt / ad vier sialþer heþdum eirnenn funded nockud til þessa? og vier vegna vorra Synda heþdum aþ Oþsoknurum Guds Christne slegner z særder vered/med þvi vor Synda ° Sær eru svo illa luckande þyrer Drottne. Lijka vel heþur Gud þo ecke straffad oss sem hina adra. Gud heþur ecke upphøggved oss / enn sijdur upprickt oss med Rootum. Eþ vier vidurkienn-um þetta Længlundar Gied Drottens / og lætum aþ ad giøra leingur hid Von-

da/ mun hañs Nønd ecke straffa oss til
Leingdar/ helldur munu vier ødlast lang-
varande Hialp aþ hañs Nende/ og þad
sem oss hefur leinge plagad/ mun snar-
lega Enda hafa. Hverneñ mꝏ Brwd-
kaups Folked syrgia/ so leinge sm̃ Brwd-
gumeñ er med þvi (h). Gud er vissu
lega med oss. Vier vilium hallda hon
um/ so hañ hverke fra oss/ nie voru Tan
de burtvyke med sijna Myskunseme / og
allra sijst wr vorum Hiørtum : So mun
hañ epter vort Langvarande Brnar-
Hroop / þyrer allar vorar Hørmungar
hier a Jørdune / giefa oss eilyfan Frid
og Føgnud a Himnum.

(h) Matth. 9. v. 15.

XXV. Umþeinking
Aþ
ENDERNUM.

1. Sam. 2. v. 8.

Ender Veralldareñar til-
heyrer DRottne. Aller

ALLer Hluter haßa eirn ENda/ ßyrer utañ Gud sialßañ/ sem hverke heßur Upphaf nie ENder. Sa seinaste Ender Mañeskiuñar/ er Daudeñ: J hañ kastar oss Edle vorrar syndsamlegrar Natturu/ og vorer Misgiorningar. Daudë og Synd eru Tvꝗburar/ sem Andskoteñ hefur gieted. Og Syndeñ er sa mikle Mordinge/ er Daudañ heßur iñleidt j Heimeñ/ So deider Daudeñ einga Mañeskiu nema med sialßrar heñar Vopnum/ þvi hañ ßiñur alltꝗd Syndena i oss/ so sem siñ Brodd: Þar fyrer ma su synduga Mañeskia deya ßyrer siña Misgiorda saker (a)/ þviad Verdlaun Syndareñar er Daudeñ (b). Vort Holld er eitt ßorgeingelegt Dupt/ sem ad Endalokunum hlÿtur ad verda ad þvi/ aß hveriu þad heßur teked vered. Þess vegna heßur Mañeskiañ siñ tilsettañ Tÿma/ Heñar Manada Tala er hia þier/ DRotteñ. Þu hefur sett eitt Takmark/

(a) Ezech. 18. v. 20. (b) Rom. 6. v. 23.

mark/ yfer þad kiemst han ecke (c). J moote Daudanum/ gietin vier ecke hlyst oss med Skyllde edur Bryniu. Daudenn fer ecke ad Mannvirdingum. Alexander Kongur yfervann miken Hluta Heimsins. Enn þesse Kongur/ Daudenn/ yfervinnur alla. Sa trwe Guds Þioon Moises/ sa dasnr̃de Absalon/ sa sterke Samson/ sa Madur epter Guds Hiarta David/ og sa froome Job/ hafa aller hloted i Daudanum þeirra Ender ad hafa. Achithophels Klokinde / Alexandri Hofmoodur/ Rijkdoomur Croesus/ Speke Salomonis/ hefur af Daudanum vered ad ongvu oktud. Øllum þessum hefur hann Kollvarpad. Þegar vor Ender kiemur/ kann eingenn annan ad leisa: Og eingenn Konst/ nie gott Lyfkams Sidferde kann oss þa ad hialpa: þa yfergiefur oss oll vor Nattuurleg Prijde/ oll Holldsins Velgietngne / oll allsleg Skickan/ og vier hlootum þa ad yfergiefa þeirra Vinskap er oss hafa hier

 fyrer

(c) Job: 14. v. 5.

fyrer elſkad. Allar Coronur / Kongs-Tigner / Gimſteinar / Gull og Silfur / Kvïñur og Born er i Daudanum yfer-giefed. Audæfe vara ecke æfeñlega, & Coronañ blyfur ecke æ og jafnañ (d) / hvi heſſa Heims Frydleike forgeingur (e) / og þad er allt ſamañ Hiegoome (f) og mıog lyki Herlide Pharaonis / ſem lifde allt a eirne Stundu / eñ var allt daudt a añare og Druknad i hvi Rauda Hafe. Þad ſem vier reidum oſſ meſt uppa / verdur oſſ opt ad Endalikteñe / ſm̃ Abſolons Mool-Aſne / er hliop med hañ i Neid og Fiar Daudañs (g). Ecke vel brytur Mañeſkiañ Heilañ / og gior er ſier marga Mædu / Veiker Lykamañ / gıörer ſier Andvoküt / viller ſyna Pañka / opp hynger Samviſkuñe / nidurſteiper ſier i ſtoorar Vm̃ſorganer / og leider ſyna eigeñ Saal i Hættu / þegar Madureñ lætur ſig dreima til heſſ / ad hañs Lucka verde Stadfoſt / ſm̃ ho / nær Endereñ

(d) Prov. 27. v. 24. (e) 1. Cor. 7. v. 31. (f) Eccl. 2. v. 11. 2. Sam. 18. v. 9.

derett kiemur/ eins og Silke Ormarner deir i sijnu Erþide/ og tekur þa Enda/ Edur og hűs Lucka skilurvid hañ/ ad-ur eñ hañ sialfur vidskilur/ þegar hun forgeingur fyrr eñ hañ. Þegar sa rij-ke Bonde var Gladvær i sijnu Ohooþe/ vard hañs Sal a epterkomande Noott krafen af honum heimtud. Nebucadnesar spatzerade a sijnu Konunglegu Slote i Babilon: Eñ a samre Stundu/heyrde hañ Raust af Himne / so hliodande: Þitt Kongs Rijke skal i burt fra þier takast (h). A næst þyrerþaranda Deige atte Job morg Þusund Fiar/ z stoor oñur Giæde: Eñ strax a þeim epter-komande/ var hañs Eign ecke meire eñ ein Skiel/ med hverre hñ skoof siñ hru-ma Lijkama. Su fegursta Æska endast opt med Hastalegre Elle. Lætum oss til Hugar koma / hvada Ender vier munum eiga þyrer Hondum/ og til hvoss lijkrar Eilijpdar vier holldum i vorum Lijþernis Frañgange. Epter Ender allra

(h) Dan. 4. v. 31.

allra Hluta/ er ein eilijß Noott/ edur ei-
lijfur Dagur: Eilijf Pijna/ edur eilijß-
ur Fognudur: Eilijßt Lijß/ eda eilijßur
Daude: Eilijßt Himnarijke/ eda eilijßt
Helvijte. Eß ad vier høßum Hræsnis
laust trwad/ snwed oss til Guds/ og þyrer
honum sundurrißed vór Hiortu/ og med
vorre Sælu giefed oss honum olldungis/
þa erum vier ordner nijar Skiepnur i
christo (i). Eß vier lætum ecke Synd
ena drottna i vorum Hiortum/ og setium
þar ecke inn þann Aßgud/ sem Christum
rekur þar af Stoole: Ef vier erum
Krossßester Verolldenne/ og holldum ecke
ßtamar vid hana/ nie hennar Hiegooma/
þa er allt noegu vel: þa mun vor Enn-
dér verda Dyrdarsamlegur/ og Uppbyr
jan tilkomande Eilijfdar Farsæl. Lat-
um vora Samvitsku predika fyrer oss/ z
rædfærum oss vid vor Hiortu (k)/ og
athugum vora Vegu (l). Reinum oss
själfa/ hvert vier erum i Trunne (m).

Kapp-

(i) 2. Cor. 5. v. 17. (k) Psalm. 4. v. 5. (l) Hagg. 1. v. 5. (m) 2. Cor. 13. v. 5.

Kappkostum i Gudrækelegu Lijþerne ad
þramganga/ allt til Enda (n). Og þo
Gud læte oss margar Hørmungar ad
Høndum koma/mun han vissulega gieþa
þeim þaũ Enda/ ad vier þæaum stadest/
og mun so vor Þoleñmæde stadføst blij-
fa allt til Enda (o). Þoleñmæde og
Von lætur alldrei til Skamar verda.
ENdet þessa Dags er snart komeñ/
Lætum oss Enda hañ med Ydran og
Yþerboot þyrer umlidnar Synder. Og
kostum Kapps a/ ad Enda svo alla
vora Daga/ og þa mun Gud a allre
vorre Mædu/ Eimdum og Hørmungum
loksins giora eirn farsælañ ENDer/
hvers hañs Nad uñe oss øllum i JEsu
Nafne/ AMEN.

(n) Matth. 10. v. 22. Jac. 1. v. 4.

XXVI. Umþeinking

Af

UPPRJSUNNE.

1. Tessa: 4. v. 16. 17.

Hiner Daudu i Christo munu fyrst upp aptur rijsa / Eptera vier sem lifum og epter bliisum/ verdum lijka uppnumder med þeim somu.

ÞEEAR Skiepnur enda sitt Hlaup/ Ecka eirneñ Maneskiañ/ Þo er þad ecke allt wte fyrer heñe/ þegar hun skilur hier vid. Epter Daudañ / er heñar VPPrisa: Eñ hvert þ sie mogulegt/ og kuñe ad skie / verdur epterspurt af Mañlegre Skinseme / og Gudlauser Hyrduleisingiar/ med Saducæis hafa neitad Upprisuñe (a): Eñ þeirra Van tru gietur ecke giort Guds Tru ad eingu: Hverneñ kuñum vier þa ad bevijsa Upprisu Framlideña? Þad sem Truna alleina ahrærer/ þarf eingrar Uto vortis

(a) Act. 23.

vortis Bevijsingar med: Samt kuña Meñ hier til ein edur oñur Rok ad leida af sialfre Natturuñe. Betureñ kañ ad sijna oss þetta/ a hveriū Sæded deir/ og lifnar þo aptur ad Vorenu. Svalurnar/ epter þvi þeir Lærdu hallda / og hafa skrifad/ nær almeñelega/ liggia i Dae / edur sem þær være daudar a Vetrar-Tijmanum: A Voreñ koma þær aptur/ og læta siñ fagra Sumar-Saung/sem nijlega Endurlifnadar/af sier heira/ og so sem predika med þessu/ Moñunum af þeirra Endurnijan i Vppriſuñe. Su besta Bevijsing hier til/ stendur skrifud hia Esaiam Spamañe/ þar Guds Ande fyrer hañ a þeñañ Hatt talar uñ þvilijkt Efne. Þijner hinu-Daudu munu lifa/og medur Lijkomum Vpprijsa/ Esa. 26. v. 19. Gud hefur (seiger Postuleñ Paulus) uppvaked DRotteñ/ og so mun hañ oss Vppvekia fyrer siñ Krapt/ 1. Cor. 6. v. 14. Item/ þad verdur nidursæd Forgeingelegt/ Eñ mun Vpprijsa Oforgeinge

geingelegt/1.Cor:15.v.42. Enn hvern enn kann þetta ad skie? Jeg medkienne/ ad eg skil þad ecke: Enn er þo olldungis Oþaꝛfur umm þad: Og þad vil eg lata vera myna Ummsorg/ ad þegar eg epter minn Dauda uppryys/ Forgange eg ecke. Enn hvernenn kunne þier og eg þetta ad giora? þad kann audvelldlega ad takast/ eff vier Upprijsum aþ Syndunum/ medann vier hier lifum/og mootstondum ecke Guds Anda/ sem oss upplijser/ þvi þa munu þau Eilijfu Myrkur aungva Makt yþer oss haþa. Svefnenn er Brooder Daudans: Enn so ad annar þessara Brædra fyrerfare ecke hinum / skal eg alldrei ganga svo til Svefns/ad eg hugse ecke umm ad lata hveria Noott/ vera mier sem Jmind Daudans/ og mitt Svefn predika mier af epterkomande Upprisu: Svo ef eg stend ecke upp aptur til þessa Lijfs / ad eg verde þa fundenn aptur t eilijfu Lijfe. Mijn Sæng skal vera mier/ sem mijn Grof: J hana vil eg mig alldrei leggia/ so ad eg

eg hreinse mig ei og verde helgadur fyrer rietta Tru og Ydran. Pad er brattur Vegur / sem liggur upp i Himeneñ. Med eina þwnga Byrde komast Meñ torveklldlega Vpp a moote. Allar Holldsvellystingar skal eg skilia vid mig og leggia þær ap a Jordune/ adur eñ eg dei/ svo ad eg med Lyst og Fognude kuñe ad wenda mijna Reisu / og komast til Himensins/ og ad Þwnge mina Synda hindre mig ecke i miñe heilogu Vpprisu. Eñ eg spyr / Vppriisa ecke eirneñ þeir Ogudlegu? Sañarlega aller Meñ. Eñ Vantruader koma ecke i Himnarijke. Þwnge þeirra Jll giorda/ hvern þeir hapa i Daudanū bored med sier wr Verolldeñe / dregur þa sem ein Blij. Sacka til Helvijtis. Ecke um þa vera/ svo leinge þeim er þess audeð i Verolldeñe: Eñ vier/ sem a JEsum truum/ huggum oss vid vora Vpprisu. Su Hetiañ i Jsrael kañ ecke ad liwga. Hañ sem hepur Valld a Lijfe og Dauda/ hefur lopad Vpprisu þeirra

Daudu. Teatum Holldlega Skynseme
hvæcka hier i moote þad hun vill / og
hvad hun kañ ecke ad skilia: Þad er O-
brygdañlegt/ sem sialfur Gud seiger.
Eg vil gieffa miñ Anda i ydur / so ad
þier skulud verda lifande. Eg tala þ/
og giøre þad einneñ/ seiger Drotteñ(b).
Gud er Sañleikureñ. Ord Sañleikañs
hlioota ad uppfillast. Ef þau uppfyll-
tust ecke/ filger þad a epter / ad Gud
mætte reinast Osañordur/ eda ecke Al-
mættugur: Eñ hvorttveggia af þessu
er Omøgulegt. Þu vor Gud hefur hei-
ted oss / sem þig elskum / fullkomnum
Fognude/og þeim/ er þig foragta full-
komnu Straffe. Gud er mættugur
alla Hlute Yfergnæfanlegar ad giøra/
helldur eñ vier bidium/edur skilium(c).
Teatum oss þar fyrer ecke um vora Upp-
risu villa Vanmætt Holldlegrar Skin-
seme/ helldur styrkia Sañleiks Kraft
Guds/ sem er Almættugur. Hvar fyr-
er erum vier ordner ad christnu Moñ-
um?

(b) Ezech. 37. v. 14. (c) Eph. 3. v. 20.

um? Saññarlega ecke þess vegna/ad vier hoꝼum hier allt ÿd Jardneska Lucku og Farsælld : hana haꝼa og Ogudleger Skalkar og Skelmerar : Eñ heyred og læred / hver ad sie Von Christeña Maña/ sem er þesse/ ad vier epter stund lega Eymd og Sorg/ odlumst eilijꝼañ Fognud z Fullsælu Sælar og Lijkama a Himnum. J þre Von sagde Job fulltrwa: Eg veit ad miñ Endurlausn are liꝼer/ og hañ mun mig hier epter aꝼ Jorduñe uppvekia / og eg mun sijdar meir umgieꝼast med þessu mijnu Hor- unde/ og mun siaa Gud i mijnu Hollde/ Cap. 19. v. 25. seq: hugged ydur hier vid aller Riett-trwader. Lijka sem eirn sterkur Vindur feiker Fiodrunum og Reiknum upp i Lopted / so mun sa lijf- ande Ande sem framgeingur aꝼ JEsu Muñe/ Dupt vors Hollds a eꝼsta Dei- ge ꝼæra til sijn i Himeneñ / so ad vier verdum þar med honum eilijꝼlega. Sæled þar ꝼorer vel til/ ad þier deyed a Armum JEsu Christi/ so mun JEs-

 us

us aptur uppvekia ydur/ z med sier heim
færa i sitt eilijfa Dyrdar Rijke/ Amen.

XXVII. Umþeinking.

Ap EILIJFDENNE.

Esa. 40. v. 28.

Drottenn sa eilijfe Gud verdur hverke Preittur nie moodur.

Time og Eilijfd eru sierdeilis lega adgreind med þessu / ad þegar Tijmenn endast / tekur Eilijfdenn vid. Eilijfdenn er Borgun Gudhrædslunnar / enn Stropp Ogudlegleikans. A Tijmanum eigum vier ad tilreida oss / so ad vier verdum svo sem vier vilium vera i Eilijfdenne a oss komner. Mier nær þvi opt ad ur / þegar eg yfervega þau hrædelegu Ord vors Endurlausnara / er hann salade:
Farid

Fared fra mier Bølvader / i eilijfañ Elld / sem fyrerbweñ er Dioflenum z hñs Einglum (a) / so sem Gud hefde þa allareidu vered setstur a siñ Doom-stool / ad Vrskurda / hvad hrædelega Pijnu þeir Ogudlegu og Fordæmdu ætte fyrer Hondum. Helvijtis Pijna er Owtseigiañleg / og Eilijfdeñ gioret hana fullkomna og ævarande. O Eilijfd ! O Eilijfd ! Hvad hrædeleg ertu þeim Fordæmdu ? Þa hafa þeir eitt eilijft Hwngur / Oendañlegañ Þor-sta / Obærelega Fijlu fyrer Nøsunum. Þeirra Augu eru þa æn Afblæts græt-ande / þa gnijsta þeir sijnum Tønnum eilijflega / þa sloknar alldrei sa helvijt-ske Eilldur / Mirkureñ ofbiooda / Orm-arner naga. Sa Andar-Blæstureñ Drottens mun upptendra þa Fordæm-du / lijka sem Breñesteins Læk (b) / og þa mun Drotteñ sijna a þeim þa Ogn-arlegu Makt siñar grimdar-Reide. O hvad hrædelegt mun allt þetta verda?

(a) Matth. 25. v. 41. (b) Esa. 30. v. 33.

Eñ þo giøreſt þad allt eñ hrædelegra vegna Eilijfdareñar er alldrei þrijtur. Ormarner deya ecke / Elldureñ ſloknar alldrei/ aller Fordæmder eru fyrer Gude eilijflega ein Andſtygd. Þo vier kyñum ad telia øll Pijſlarvætte i Verolldeñe/ allar Tyrañaña Ofſokner / þad er ſem ecke neitt ad reikna i moote Eilijfdeñe. David breitte hrædelega vid Borgena Rabba / og heñar Jñbyggiara/ þegar hañ hafde þa yfferuñed/lagde hañ þa under Jarnſøg / z Ploog og Jarnfleiga/ og breñde þa i Tijgul-Ofne.(c). Nero liet bræda Lijkama Fra Chriſtnu utañ med Bike / og ſetia ſo Elld a þa um̃ Gøturnar þegar mirkt var orded / ſo þeir ſkyllde i Daudanum vera ſẽ Lampar edur Lioosberarar a Stræ tunum. Sa Tyrañe Phalaris / liet giøra eirn Kopar-Uxa/ og breñde i høn um Meñena til Oſku: Eñ hvad er allt þetta ad reikna i moote þm̃ eilijfu Kvol um/ þviad þa er ſa Nepndar-Dagur

Drotteñs

(c) 2. Sam. 12. v. ult.

DRottens / og Ared Endurgialldsins ad hefna (d) / Dagur Grimdarennar / Dagur Þrongungar og Eymda / Dagur Storms og Vindar / Dagur Myrk-urs z Dimu / Dagur Skya z Þoku (e) / þa munu hiner Fordæmdu seigia til Fiallana og Biargana / falled yfer oss / og hylied oss / fyrer Auglite þess sem a Stoolnum situr / og fyrer Reide Lamb-sins / þviad hiñ mikle Dagur hñs Rei-de er komeñ / og hver fær stadest ? (f). So kiemur Guds Reide yfer þa For-dæmdu / og varer yfer þeim ad Eilijfu. O vei þeim / sem ad kasta fra sier Orde DROTTeñs. O Eilijfd / þegar eg þeinke um þ / ad þr Ogudlegu hafe eng vañ Tijma / epter þeñañ stundlega Tij-ma / verd eg nær þvi Siñulaus af Hræd-slu. Eilijfdareñar Vpphaf / er heñar Ender / Heñar Ender er Vpphafed. O ad þeir Ogudlegu væru vijser / og villdu a medañ þeir hafa Tijmañ lijta

(d) Esa. 34. v. 8. (e) Zaphon. 1. v. 15. (f) Apoc. 6. v. 16.

til Nelvijtis/ so ad þeir kiñe i Eilijfð=
eñe helvijtskar Kvaler ad umflya. Eñ
so hrædeleg sem Eilijfdeñ er þeim For=
dæmdu/ so gledeleg er hun þeim Utvol=
du og Riettrwudu. Þeir Endurkeiptu
DRotteñs munu apturkoma/ og til Zi=
ons koma med Fagnadar Kiæte. Eilijf
Glede mun vera yfer þeirra Høfdum/
Glede og Fognud munu þeir høndla/og
Hrygd z Sorg mun hliooka burt ad vijk
ia (g)/ Þeir verda fluttir i Abrahams
Skaut (h)/i þa himneſku Paradijs(i)/
J eilijft Rijke vors DRotteñs z Lausn
ara JEsu Christi (k). Hver kañ ad
wtmæla þad eilijfa Lijf? Hver kañ ad
fiña Ord til þess ad tala verduglega um
þessa Eilijfdareñar Sælu. Þad sem
Madur kañ ecke ad begrijpa / kañ hañ
ecke helldur ad wttala. Ei hefur Auga
sied/ og eige Eyra heirt/ og ecke i nock=
urs Mañs Hiarta komed / hvad Gud

(g) Esa. 35. v. 10. (h) Luc. 16. v. 22. (i) Luc. 23. v. 43. (k) 2. Petr. 1. v. 11.

hefur fyrerbwed þeim/ er hañ elſka(l). Sælu og eilijfa Full-Nægd/hefur hver Saal i Nimnarijke. Allt hvad þu villt hafa/ fær þu þar: Ecke neitt/ ſem þig ſkadar/ ſnerter þig þar. Er þad ecke Sæla ad ſia Gud Auglite til Auglitis? Jardneſkra Konga Magt og Vegſemd/ kañ ad verda wtmælud/ eñ alldrei Dyrd og Vegſemd Nimnarijkis: Neimkiñed er Dyrdarlegt/ Viſtarverañ er þar hia Gude. Þar er Lijf an Dauda/ Æſka an Elle/ Neilbrygde an Siwkdooms / Nvild an Erfidis/ Fognudur an Sorgar/ Fridur an Styrialldar/ Lioos an Mirkurs/ Fullnægia fyrer utañ nockurn Skort. Nvar kañ nockurt ſo dijrdarlegt Samfielag ad vera/ ſem þar/hvar ed Gud Fødur/ Son og heilagañ Anda er ad ſia Auglite til Auglitis / hvar Cherubim og Seraphim/ og aller heilager wtvalder eru ſamañkomner. J Nelvijte er Angiſt og Kvala-Nroop : J Nimnarijke er Fagnadar z Glede Songur.

(l) Cor. 2. v. 9.

gur. Aller siungia þar / Æra/ Prÿs og Dÿrd sie Gude og Lambenu / og þetta hid sama varer æ Leida og Lanngsæme Eilijplega. Være nockur ENder á þeirre himnesku Sælu / þa være hun ecke svo mikels akfande: Enn heñar Fognudur er eilijfur. Tareñ / sem Gud afþerrar þar / væta alldrei framar Kiñarnar. Þeir Riettlætu munu lioma sem Sool i Rÿke Fodurs þeirra / ad eilÿfu (m). So læted nu / þier Born / þess allra hæsta Guds / Ihugan epterkomande eilÿfrar Sælu / adskilia ydar Hiortu vid Verolldena: Gleimed þvi / sem til Baka er / og draged ydur ad þvi / sem fyrer er. Skunded ad þvi uppsetta Takmarke / epter þvi Hnosse / hvert framhelldur þeirre himneskre Kallan Guds i Christo IEsu (n). O HErra IESu / Vier vilium þoleñmooder og Fagnande bera hier vorn Kross epter þier / med þvi vier vitum ad þu ert reidubwiñ i Himnenum ad afhenda oss þar i

hüs

(m) Math. 13. v. 43. (n) Phil. 3. v. 13. 14.

hñs Stad Coronu Dÿrdarcñar. Gud veite oss øllum ad vier faaum ad skoda hañs Andlit i Riettlæte/ nær vier uppvøknum epter Jmind JE-su Christi/ Hønum sie Heid-ur og Dÿrd/ ad eilÿfu/

AMEN.

Stutt

Stutt Umþeinking þessa ꜩall vallta Lijꜩs/ z Jhugan epterkom ande Sælu/

I Psalmvijsu samanntekenn / Aꜩ Herra Steine Jonssyne/ Byskupe Hoola Stiꜩtis.

Med Toon / Pa liner hier mijn / etc.

1.

Akna mijn Sal / og vird ꜩyrer þier/ hvad valltur er Lijꜩsins Bloome/ Frægd z Dyrd Mañsins ꜩannst er / þo fagurt um Stund hier lioome/ Metord/ Vijsdoom ur/ Magt og Fie/ Malsnille good og Fridleike/ lijdur burt/ lijkast Hlioome.

2.

Hvar af villtu þier hroosa þa? Hvar aꜩ kantu þig stæra/þu Molld og Aska? Minst þar a/ Mekt oll/ og Stundleg Æra/ Leitar i burt ha Lijfed þver / þu leggur þad ei i Grof med þier / þoott villder þangad færa.

3. Hvad

3.

Hvad kañ þig skoda Neþd og Valld/ Neims Tign og allur Soome/ Þa fyrer þÿn Brot skallt greida Gialld/ Gude a eþsta Doome ? Veralldleg Magt er proteñ þa/ þessa/ mÿn Sæl i Tÿma gæ/ þeink uñ ad þar ad kome.

4.

Epter Daudañ er Doomsins Tÿd/ Daudeñ er Laun Syndañа/ Dapurlegt heþur Daudañs Strÿd/dreigest til allra Mañа/ Eñ so þu Dauda þrelsist fræ/ þlÿ til DRottens og ad þier gæ / Ido rastu Illverkañа.

5.

Græt þÿna Synd og giæt ad þvi / Gud þa Mañeñ skapade/ Dyrdar Sess hvаñ sette i / siñe Mynd begæþade; Allskonar Vegsemd a sier bar/til eilÿþs Lÿþs hañ giordur var/ þo ad hañ þvi tapade.

6.

Sorgande mættu Sæl mÿn nu/ siæ epter

epter Misser slijkum/ Riettlætis Skrw=
da ræntertu/ Rænglætis vafeñ Slijkū/
Helgun og Lijf þier hvarf i bræ/ hvar
kanñu Boot a þessu bæ? Nia Gude
Giæsku Rijkum.

7.

DROtteñ vill ecke Dauda Mañs/
Daudañ Sathan iñleidde/ Ofund/
Svikræde og Illska hañs/allt Mañkyn
Lijþe sneidde/ Daudeñ til allra diarþur
þer/deya um̃ sijder hliootum vier/Giolld
þaug oss Syndeñ greidde.

8.

Daudeñ þo orkar ecke meir/ Athug=
um Sæl mijn þetta/ Eñ ad giora þitt
Lijk ad Leir/ og Lijþenu burt ad pletta/
Ondeñe Daudeñ ecke nær/ Ondeñ hia
DROTTne Hvijlder fær/ Hønd vill
hañ heñe rietta.

9.

J þeirre DROTTeñs/ Astar
Hønd/ Ander Riettlætra byggia/ Lau=
sar vid Harm z Hølldsins Bønd/Heims
Vellyst

Vellyst øngva piggia/ þar kiemur eckert Angur nær/ Eingeñ Pijna þar sneter þær/ Hvad kañ oss þar ad hryggia?

10.

Heyr nu/mijn Sæl/og hygg ad þvi/ Heims aþ Astrijdu tweñ / Hondunum DROTTeñs er þier i / eilijf Hugsvolun bweñ/ Millum blessadra Handa hañs/ a Hœrmunum þijnum verdur Stans/ og Grœtur i Glede snweñ.

11.

Po ad i Heime Hiartad mitt/Hvørskins Piœningar-lijde/ Eg veit þvi seirna verdur bridt/ Wijst þvi eg eckert kvijde / Himneske Fader Hondeñ þijn / Hrygdar Tareñ aþ Augum mijn/ aþerrar øll um̃ sijder.

12.

Vr þiñe Hende eingeñ bær / Ond mijna burtu slited/ JEsu Blodfadme byr hun nær/ Brwdguma siñ bær ited/ Hana þadañ ei hrekia kañ/ Neimur / nie nockur Veralldar Mañ / medur Bakmælum bited.

13.

O hvad sæl ertu Sæl mijn þa/ Er slijkañ þu Bwstad hlijtur/ Jardneskú Hreyse horpeñ pra/ Himneskrar Dyrdar nijtur? Augsijn Guds sier an Enda þar/ Endalaus Prijde Vegsemdar/ ad þier um̃ Eilijfd lijtur.

14.

Vertu þvi glød mijn sæla Sæl/ Sorg læt þig øngva beigia/ Fagne nu Hiarta/ Hugur/ Mæl/ Hier er Stund ein ad þreya/ Deyddur Sigrade Daud-añs Kijp/ DROTTeñ JEsus vort Vietka Lijp/ Abate er oss ad deya.

15.

Sijng þvi Fagnande Sæla mijn/ Sia/ hvar er Daudañs Skeyte? Hel-vijte nu er Hroosún þijn/ Horpeñ ad ollu Leite/ Daudeñ svelgdur i Sigur er/ Sæll HErra JESu Dyrd sie þier/ Sem oss Sigureñ veiter/ A M E N.

Magnum [illegible]

Gudmund[illegible]

[illegible]legum

Haalse. [illegible]

